

Milan ALAŠEVIĆ

osebnost mojega kraja

(raziskovalna naloga – zgodovina, biografija)

Avtorji:

Mija PEŠEC, 7.a

Mila SEVŠEK, 7.a

Mentorica:

Jana DRAKSLER, prof.

Mestna občina Celje, Mladi za Celje
Celje, februar 2022

KAZALO

	stran
KAZALO SLIK	3
POVZETEK	6
UVOD	7
OTROŠTVO	8
ŠOLANJE	12
SLUŽBENA POT	14
KARIKATURIST, SLIKAR, PORTRETIST	26
NAGRADE IN PRIZNANJA	63
DRUGI O MILANU ALAŠEVIČU	84
ZAKLJUČEK	95
ZAHVALA	96
VIRI IN LITERATURA	97

KAZALO SLIK

slika številka

1	MILAN ALAŠEVIČ V SVOJEM ATELJEJU (2019)
2	MLADI RAZISKOVALKI NA OBISKU PRI MILANU ALAŠEVIČU (2022)
3	PODUJEVO DANES (s spleta)
4	MATI LEPOSAVA (okrog leta 1940)
5	LIVADE OB CERKVI V DOMAČI VASI (s spleta)
6	MILAN Z BRATOM STOJANOM IN BRATRANCI (1973)
7	MILAN KOT NAJSTNIK (okrog leta 1970)
8	MILAN IN MILICA S SVOJIM RAZREDOM (1961)
9	MILAN S SOROJENCI IN MAMO NA DOBRNI (1980)
10	POROČNA FOTOGRAFIJA (1980)
11	KARIKATURA TRIJE MUŠKETIRJI
12	MILAN KOT RABELJ V FILMU HERETIK (1986)
13	MILANOVA LEPO UREJENA OKOLICA (2017)
14	MILAN PRED SOSEDOVO HIŠO NA SVOJEM PRILJUBLJENEM PREVOZNEM SREDSTVU (2001)
15	MILANOVA PARTNERICA MILKA MAČAK (2002)
16	VSI OTROCI NA PRAZNOVANJU MAMINE 80. LETNICE (2003)
17	SPOMIN NA POTOVANJE NA RODOS
18	SPOMIN NA POTOVANJE V TUNIS LETA 1979 (1979)
19	SOPOTNIKI NA IZLETU NA CERKNIŠKO JEZERO (2000)
20	NAGRAJENCA ZA AFORIZME LETA 1997 (BOROVO TRADE)
21	PARTNERICA BISERKA (2010)
22	MILAN NA SVOJEM DOMAČEM DVORIŠČU (2017)
23	NA DOMAČEM DVORIŠČU TUDI USTVARJA (2019)
24	ENA MILANOVIH NAJZGODNEJŠIH KARIKATUR (1993)
25	KARIKATURA IZ LETA 1977 (1977)
26	PO KONČANI POSLIKAVI PRED DOMAČO CERKVIJO V PODUJEVU (1970)
27	NAGRAJENA KARIKATURA – tema INOVACIJA (1983)
28	MILANOVO VIDENJE SITUACIJE MED GRČIJO IN MAKEDONIJO (1993)
29	KARIKATURA, OBJAVLJENA LETA 1996 V DELAVSKI ENOTNOSTI (1996)
30	DELAVSKI DOPUST (1989)
31	PREDSTAVITEV »PSEVDONIMA« - NOVEGA PODPISA (2011)
32	BELEŽKA, V KATERI MILAN ZBIRA IDEJE
33	JUGOSLOVANSKI IZVOZ IN UVOZ (1989)
34	MILANOV POGLED NA DELITEV JUGOSLAVIJE (1991)
35	PREDSTAVITEV MILANA ALAŠEVIČA V TURŠKEM SPLETNEM ČASOPISU (2013)
36	NAGRAJENA KARIKATURA – EVOLUCIJA (1993)
37	MILANOV POGLED NA DAN ŽENA (2016)
38	OPRALA MU JE VSE – TUDI MOŽGANE (2008)
39	PREDVOLILNA – PREDSEDNIŠKI MANDATI (2012)
40	ISKANJE SLUŽBE (2014)
41	KINEMATOGRAFSKA VOJNA (2016)
42	ENERGIJA V AFRIKI (2016)
43	VARČEVANJE Z ENERGIJO (2011)
44	PRAVI OBRAZ DELAVCA IN KAPITALISTA (2006)
45	AMERIČANI OSVAJAJO VESOLJE
46	TURIZEM (2008)
47	TURIZEM II
48	CORONA – TRETJI VAL (2021)
49	USTAVIMO VOJNO (2011)
50	OB KARIKATURI ELVISA PRESLEYA NA RAZSTAVI V MARCATOR CENTRU (2007)

51	ZLATO ZAHOVIČ (2011)
52	ANTON ŠEPETAVČ, RAVNATELJ I. GIMNAZIJE V CELJU (2017)
53	MR. BEAN (2003)
54	BORIS JOHNSON, PREDSEDNIK VLADE ZDRUŽENEGA KRALJESTVA (2020)
55	MILANOV AVTOPORTRET NA KARIKATURI UBIJ ME NEŽNO Z NASMEHOM NA LICU (2015)
56	PORTRET ŽUPANA MOC, GOSPODA BOJANA ŠROTA (2018)
57	NASTAJANJE PORTRETA GOSPE MARIJANE KOLENKO (2020)
58	PORTRET msgr. dr. STANISLAVA LIPOVŠKA, CELJSKEGA ŠKOFA (2019)
59	CELJAN, GOSPOD KRISTIAN KOŽELJ (2020)
60	RAY CHARLES
61	Prof. dr. LIM, GLAVNI ORGANIZATOR MEDNARODNEGA NATEČAJA KARIKATUR SICACO V JUŽNI KOREJI (2017)
62	LOGOTIP HUMORISTIČNEGA ČASOPISA OSA
63	NASLOVNICA HUMORISTIČNEGA ČASOPISA OSA (1999)
64	PRVI POGLED NA PORTRET (2016)
65	AVTOPORTRET (1989)
66	VIZITKA SLIKOPLESKARSTVAAGRES GILTON S. P.
67	VIZITKA HIŠE PIVA
68	MILAN V ŽIVO RIŠE V ODDAJI DOBRO JUTRO (TV SLO) (2020)
69	CELJSKI STARI GRAD NA STENI SOBE (2019)
70	CELJSKI STARI GRAD NA FASADI PRIJATELJEVE HIŠE (2005)
71	MED USTVARJANJEM SLIKE ZADNJA VEČERJA (2018)
72	POSLIKAVA V CERKVI (2021)
73	POSLIKAVA FASADE NA CERKVENEM OBJEKTU KARITAS (2021)
74	OBNOVA KAPELE (1998)
75	PORTRETI CELJSKIH GROFOV (2018)
76	PLAKAT ZA GLEDALIŠKO PREDSTAVO GLEDALIŠČA ZARJA (2009)
77	VESELA EMBALAŽA ZA OTROŠKO OBUTEV
78	KOLENDAR NOVEGA TEDNIKA IN RADIA CELJE (2015)
79	MED GRAVIRANJEM SLIKE NA SPOMENIKU (2020)
80	MILANOVA ZADNJA IKONA (2022)
81	ENA STAREJŠIH IKON (2021)
82	NASLOVNICA KNJIGE ARMONKA GRGIČA (1985)
83	ENA OD ILUSTRACIJ V KNJIGI ZALJUBLJENI GROFIČ (2003)
84	NASLOVNICA KNJIGE SVET BREZ PET (2005)
85	ČLANEM V DNEVNIKU DELO (2000)
86	ZBORNİK KARIKATUR 1. MEDNARODNEGA NATEČAJA KARIKATUR V CELJU
87	KOT PREDSEDNIK ŽIRIJE – STRUMICA (2012)
88	IZKAZNICA ČLANA OCENJEVALNE KOMISIJE – LIBANON (2017)
89	NA ENI OD RAZSTAV – STRUMICA, MAKEDONIJA (2018)
90	MILANOVA KARIKATURA - KARIKATURA LETA (1976)
91	NAGRAJENA KARIKATURA – KADROVSKI BILJARD (1977)
92	PRIZNANJE TEDNIKA MLADINA (1980)
93	BRONASTA MEDALJA ČASOPISA YOMIUTI SHIMBUN – TOKYO (1983)
94	SREBRNA MEDALJA EXPO 86 (1986)
95	SREBRNA MEDALJA ZA POSEBNO NAGRADO (1993)
96	PRIZNANJE ZA ZMAGOVALNO KARIKATURO (1995)
97	2. NAGRADA – NATEČAJ BOROVO TRADE (1999)
98	ODKUPNA KARIKATURA (2001)
99	ZMAGOVALNI LOGOTIP »NAJ MESTO CVETI« (2002)
100	PRIZNANJE MESTNE OBČINE CELJE (2002)
101	KARIKATURA, NAGRAJENA S POSEBNO NAGRADO (2003)
102	O NAGRADAH SO POROČALI TUDI MEDIJI (2003)
103	ČLANEK, OBJAVLJEN V TEDNIKU CELJAN (2004)

104	NAGRAJENI NIZ KARIKATUR (2016)
105	ZLATNIK – POSEBNA NAGRADA (2011)
106	OBJAVA O NAGRADI V TEDNIKU PANORAMA (2013)
107	DIPLOMA ZA NAGRAJENO KARIKATURO – TAŠČA IN SNAHA (2013)
108	PRIZNANJE ZA NAGRADO GRAND PRIX (2013)
109	NAGRAJENA KARIKATURA – BEG MOŽGANOV (2013)
110	NAGRAJENA KARIKATURA – AVTOKARIKATURA (2014)
111	PRIZANNJE ZA OSVOJENO 3. NAGRADO (2014)
112	SREBRNA ŽLICA ZA OSVOJENO 2. NAGRADO – LONDON (2014)
113	PRIZNANJE ZA NAGRADO V KRUŠEVCU (2016)
114	NAGRAJENA KARIKATURA – NOGOMET (2017)
115	NAGRAJENA KARIKATURA – KARNEVAL – BLAGA EROTIKA (2018)
116	ZLATA PLAKETA (2018)
117	NAGRAJENI KARIKATURI – GLOBALIZACIJA (2018)
118	PRIZANNJE ZA NAGRAJENO KARIKATURO (2019)
119	NAGRAJENA KARIKATURA – tema OLIVE (2019)
120	NAGRAJENA KARIKATURA NA TEMO PIVO (2019)
121	PRIZNANJE ZA NAGRAJENO KARIKATURO NA TEMO PIVO (2019)
122	IZ KATALOGA NAGRAJENIH KARIKATUR V JUŽNI KOREJI (2019)
123	NAGRAJENE KARIKATURE NA TEMO CORONA (2020)
124	IZ OBJAVE O DOBITNIKIH OBČINSKIH PRIZNANJ MOC CELJE (2019)
125	NAGRAJENCI MESTNE OBČINE CELJE ZA LETO 2019 (2019)
126	g. GORAN MARAVIĆ PREDAJA g. MILANU ALAŠEVIČU SVOJO KNJIGO (2019)
127	PREDSTAVITEV MILANA ALAŠEVIČA V KNJIGI GORANA MARAVIČA (2018)
128	MILAN NA KARIKATURI EDIJA DHARME, INDONEZIJA
129	MILAN NA KARIKATURI BORISA OBLAKA, SLOVENIJA
130	MILAN NA PORTRETU DAMIRJA NOVAKA, HRVAŠKA
131	MILAN AN PORTRETU DUŠANA ZAVŠKA, SLOVENIJA
132	MILAN NA KARIKATURI ALBANSKEGA KOLEGA
133	MILAN NA KARIKATURI ROSSEMA, MALEZIJA
134	MILAN NA KARIKATURI ERDOGANA KARAYELA, TURČIJA
135	MILAN NA KARIKATURI DAMIRJA NOVAKA, HRVAŠKA
136	MILAN NA PORTRETU EDIJA DHARME, INDONEZIJA
137	MILAN NA PORTRETU EMILA STRNIŠE, HRVAŠKA
138	MILAN NA KARIKATURI IGORJA MAKAROVA, RUSIJA
139	MILAN NA KARIKATURI SPARSHA DHAHARWALA, INDIJA
140	MILAN NA KARIKATURI NIKOLE ANGELKOSKEGA, MAKEDONIJA
141	MILAN NA KARIKATURI HULE HANUŠIČA, BOSNA IN HERCEGOVINA
142	MILAN NA KARIKATURI ALEKSANDRA GATTE, ITALIJA
143	MILAN NA PORTRETU JULIANA OEIA, NEMČIJA
144	MILAN NA KARIKATURI ANE GEZI, HRVAŠKA
145	MILAN NA PORTRETU JERRYJA ROBINSONA, ZDA
146	MILAN NA KARIKATURI DAMIRJA NOVAKA, HRVAŠKA
147	MILAN NA KARIKATURI PETRA PISMESTROVIČA, AVSTRIJA
148	MILANOV AVTOPORTRET (2012)
149	MLADI RAZISKOVALKI NA PORTRETU MILANA ALAŠEVIČA (2022)

* Fotografija na naslovnici: S SPLETNE STRANI:

Po 18 letih ostal brez vsega (Svet 24.si) (11. 1. 2016)

POVZETEK

Milan Alašević se je rodil v Prištini, v takratni Jugoslaviji, a je že leta 1971, ko ga je želja po lepšem življenju pripeljala v Celje, postal Celjan.

Likovno nadarjenost je pokazal že v osnovni šoli in že kot osnovnošolec pričel objavljati svoje risbe in karikature v časopisu Jedinstvo. Ker mu starši, zaradi skromnih gmotnih razmer, niso mogli omogočiti šolanja na likovni akademiji, se je z lastnim trudom in samoizobraževanjem razvil v odličnega karikaturista, ki mu karikatura pomeni vrsto izpovedi, s katero se lahko kritično odzove na številne napake, ki se dogajajo v svetu. Njegov pogled na svet in na dogajanja v njem je drugačen in njemu lasten, saj je razvil svoj slog, ki je v svetovnih karikaturističnih krogih postal prepoznaven in uveljavljen. Prepričan je, da je karikatura umetniška zvrst, ki govori vse jezike.

Za svoje karikature, s katerimi je opozoril na številne nepravilnosti in krivice, ki se dogajajo doma in v tujini, je prejel veliko prestižnih nagrad na mednarodnih festivalih karikaturistov. Leta 2019 je prejel tudi bronasti celjski grb, kar dokazuje, da so njegovo uspešno likovno dejavnost, s katero je poskrbel za prepoznavnost Celja in Slovenije v svetu, prepoznali in nagradili tudi na domačih tleh.

slika 1: MILAN ALAŠEVIĆ V SVOJEM ATELJEJU
(leta 2019 ; fotografija je last g. Milana Alaševića)

UVOD

Ko sva se odločili, da izdelava raziskovalno nalogo na temo Osebnost mojega kraja, sva želeli dodati svoj kamenček v mozaiku raziskovalnih nalog, ki jih na to temo na naši šoli izdelujejo že vrsto let.

Pri izbiri osebnosti nama je pomagala najina mentorica, ki nama je povedala, da je g. Milan Alašević svetovno znani karikaturist, ki živi in ustvarja v našem šolskem okolišu. Ker bo v letu 2022 praznoval tudi svojo sedemdesetletnico, sva se odločili, da predstaviva njegovo življenjsko zgodbo.

Po uvodnih formalnostih, ki jih je opravila najina mentorica, sva se lotili dela.

Seznani sva se z različnimi oblikami raziskovalnega dela, kot so intervjuvanje in anketiranje, zbiranje in urejanje literarnega in slikovnega materiala, fotografiranje in delo z računalnikom.

Predpostavili sva:

- da je g. Milan Alašević, tako v domovini kot v tujini, priznan karikaturist, ki je sloves Celja in Slovenije ponesel daleč preko naših meja,
- da si je likovno izobrazbo pridobil na uveljavljenih likovnih akademijah,
- da je v Celju pustil dovolj velik pečat, da je bila najina izbira, da ga predstaviva kot osebnost našega kraja, pravilna.

Ob koncu sva ugotovili, da je bila najina odločitev, da kot osebnost mojega kraja predstaviva gospoda Milana Alaševića, pravilna, saj se je s svojimi domiselnimi in izredno slikovitimi likovnimi izdelki, predvsem karikaturami, zapisal v srca mnogih Celjanov in ime Celja in Slovenije ponesel daleč preko državnih meja.

slika 2: MLADI RAZISKOVALKI NA OBISKU PRI MILANU ALAŠEVIĆU
(leta 2022; fotografija je last raziskovalk)

OTROŠTVO

Milan Alašević se je rodil 15. septembra 1952 v Prištini (v takratni Jugoslaviji, današnjem Kosovu), kot šesti otrok materi Leposavi, rojeni Bubalo, in očetu Dušanu Alaševiću. Iz porodnišnice so ga odnesli v 28 kilometrov oddaljeni kraj Podujevo, kjer je družina živel.

slika 3: PODUJEVO DANES
(fotografija je s spleta)

Oče je bil mesar. Bil je pomočnik upravnika klavnice v Podujevu, nekaj časa pa je imel tudi privatno čevapčičarnico. Mati je imela opravljene štiri razrede osnovne šole in je bila gospodinja, ki je, po poroki leta 1943, skrbela za dom in družino.

slika 4: MATI LEPOSAVA
(okrog leta 1940; fotografija je last g. Milana Alaševića)

V družini se je rodilo osem otrok, a je prvorojenka zaradi vodenih koz umrla pri šestih mesecih. Tako je v družini ostalo sedem otrok: Dragan (rojen 1946), Dragijana (rojena 1947), Ružica (rojena 1949), Božica (rojena 1951), Milan (rojen 1952), Milica (rojena 1952) in Stojan (rojen 1958). Milan ima sestro dvojčico, ki pa ima v rojstnem listu zabeležen datum rojstva 16. september 1952, saj se je rodila nekaj minut po polnoči, Milan pa nekaj minut pred polnočjo. Med najstarejšim bratom in dvojčkoma (Milico in Milanom) je šest let razlike, prav toliko pa med dvojčkoma in najmlajšim bratom. Dvojčka sta tako po letih nekakšna sredinčka.

Družina je živela v skromnih razmerah. Večkrat so bili lačni. Brat Dragan se spominja, da so, ko je bilo najhuje, imeli samo za en obrok hrane dnevno. Pogosto so se morali zadovoljiti s kosom kruha, ki so ga potrosili z malo soli. Če so imeli srečo, so ga lahko namazali z nekaj svinjske masti. Kljub temu da je bil oče mesar, mesa niso zaužili po več mesecev.

Mati se je trudila po svojih močeh in je pogosto poprijela za kakšno priložnostno delo. Čistila je v prostorih banke in pošte in za to dobila skromno plačilo. Večkrat je pomagala tudi pri poljskih delih pri kmetih v vasi. Ti so ji plačali s hrano (krompir, zelje, fižol ...), ki je pomagala nasititi sedem lačnih ust.

Družina je prebivala v majhni hišici, ki je bila za številno družino premajhna. Vsi otroci so se stiskali v eni sobici. Spali so po dva ali trije v eni postelji. Svoje zemlje za obdelovanje niso imeli. Prav tako ne kmetije za vzrejo živine.

Sestra Milica se spominja, da so se zaradi revščine počutili zelo osramočeno in depriviligirano. Takole je strnila spomine na tisti čas: »Z Milanom sva bila edina v razredu bosa, saj nisva imela obutve – razen pozimi, ko sva obula prevelike in oguljene čevlje svojih starejših sorojencev, ki so jih sami že prerasli, nama pa niso bili prav. Ampak, pozimi se moraš obuti in si vesel, da imaš kaj za natakniti na noge. Drugače pa sva spomladi, poleti in jeseni šla v šolo bosa.«

Tudi oblačila, ki so jih nosili, niso bila nova in lepa, saj so si jih otroci podajali med seboj. Ko jih je eden prerasel, jih je dobil naslednji. In tako so zadnji trije otroci nosili že zelo ponošena in izrabljena oblačila.

Otroci so, kljub skromnim razmeram, v katerih so živeli, preživljali razigrano in dokaj srečno otroštvo. Veliko časa so preživeli na vaški livadi v bližini doma, kjer so se igrali s sosedovimi otroki. Sestra Milica se spominja, da jo je Milan nekoč po vaški okolici vozil v samokolnici. Popeljal jo je na vrh hriba in ji obljubljal, da jo bo popeljal tudi v dolino. Žal pa je bil pospešek, ki ga je pridobivala samokolnica po strmini, prevelik in mu je samokolnica ušla iz rok. S strahom je opazoval, kaj se bo zgodilo. Samokolnico je nekaj časa premetavalo, nato pa se je zvrnila, Milica pa je poletela iz nje in trdo pristala na tleh. K sreči se je njun podvig končal le z Miličinim zvitim gležnjem.

slika 5: LIVADE OB CERKVI V DOMAČI VASI
(fotografija je s spleta; cerkev v Podujevu)

Milan je veljal za hišnega navihančka, saj je pogosto ušpičil kakšno vragolijo. Ko se je Milica nekega sončnega zimskega popoldneva igrala na domačem dvorišču, jo je Milan dražil skozi okno. Spakoval se je in ji kazal osle. Čeprav se je nanj jezila, ni prenehal. To jo je tako razjezilo, da ga je hotela prestrašiti in mu je v okno vrgla sneženo kepo. Žal pa je kepa razbila okensko steklo in Milico so doma pošteno ošteli. Milan pa, ki se kepe ni prav nič ustrašil, se je le hudomušno nasmihal.

Ko je mati delila pogačo, je bratu Stojanu, ki je bil najmlajši, odrezala manjši kos pogače kot starejšemu Milanu. Ker je imel Stojan občutek, da se mu godi velika krivica, saj bi tudi on imel večji kos pogače, je trmasto izjavil, da tistega malega kosa ne bo pojedel. Ko ga je Milan vprašal, če res ne bo pojedel svojega kosa pogače, je trmasto v joku kričal, da ga ne bo. In Milan je hitro pojedel še Stojanov kos. Ta Milanova poteza pa je pri Stojanu povzročila pravo histerično kričanje. Danes Stojan takole razmišlja o dogodku: »Seveda tega ni naredil z zlobnim namenom. Njemu je bila moja nerazumljiva otroška trma nekaj smešnega.«

slika 6: MILAN Z BRATOM STOJANOM IN BRATRANECM
(leta 1973; Milan sedi na tleh; brat Stojan stoji na levi;
fotografija je last Milanovega brata Stojana)

Milan pa je znal biti tudi zelo dober in pravičen.

Rad je poskrbel za pravičen razplet dogodkov, ne glede na to, kdo je bil udeleženec. Ko sta bila Stojan in bratranec stara okrog osem let, sta se igrala na železniški postaji, ki je bila v bližini njihovega doma. Zganjala sta različne vragolije. Med drugim sta v okna metala majhne kamenčke. Kljub majhnosti »rekvizitov«, jima je uspelo razbiti eno od oken. Prestrašila sta se in hotela zbežati. Ker pa je Milan, ki ju je opazoval od daleč, videl kakšen je njun namen, je pritekel in ju

pospremil do načelnika postaje. Čeprav sta se izgovarjala in ga rotila, da brata in bratranca pa že ne bo tožil, je ostal neomajen, saj je bil prepričan, da je najbolj vzgojno, če sama nosita posledice za svoje dejanje. Načelnik postaje ju je pošteno oštel. Ker pa je videl, da sta majhna fantiča, naloga za denarno kazen ni napisal.

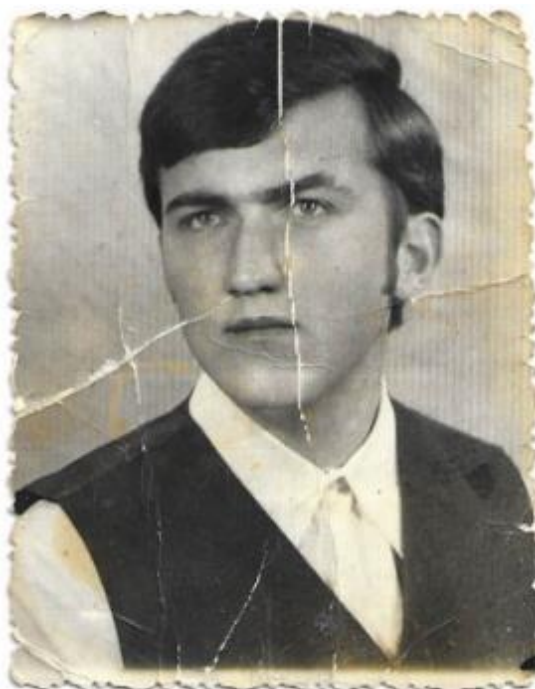
V svojem bistvu je bil Milan prav skrben in ljubeč fant.

Ko je Stojan pri dvanajstih letih doživel hudo nesrečo in je močno krvavel, so o tem obvestili Milana, ki je bil takrat v službi. Nemudoma je zapustil delovno mesto in odhitel bratu na pomoč. Ker niso imeli nobene možnosti za prevoz, je Milan Stojana peš odnesel v kilometer in pol oddaljeno bolnišnico. Zaradi velike izgube krvi, je Stojan ob prihodu v bolnico izgubil zavest, a so ga rešili. Milan mu je takrat s svojim pogumnim dejanjem rešil življenje.

Mamo in očeta je zelo spoštoval, zato jima je pogosto priskočil na pomoč pri raznih opravilih. Doma je rad pomagal pri raznih hišnih opravilih. Rad je pometal, pomival, pospravljaj in urejal okolico hiše in dvorišče. To še vedno rad počne, ko ureja okolico svojega doma.

Rad je pomagal tudi sosedom. Iz trgovine jim je večkrat prinesel željene izdelke, pomagal je pri čuvanju živine ... Za plačilo pa je pogosto dobil kak priboljšek v obliki hrane.

Očetu pa je rad pomagal, ko je, kot mesar, pri sosedih opravljal dela pri kolinah. Ko sta opravila delo, je oče Milanu večkrat dal del zaslužka, da je imel nekaj žepnine. Prisluženi denar je skrbno hranil in, ko se ga je nabralo dovolj, odšel na ogled kino predstave, saj je oboževal filme in prav hrepenel po obisku kina. Pogosto je s seboj vzel tudi mlajšega brata Stojana. Stojan se spominja, da ga je takrat vedno odpeljal tudi v slaščičarno.

slika 7: MILAN KOT NAJSTNIK
(okrog leta 1970; fotografija je last Milanove sestre Milice)

ŠOLANJE

Družina se je okrog leta 1958 preselila v kraj Beloljin, kjer je oče delal v klavnici. Nekaj časa jim je šlo dokaj dobro, potem pa je oče začel piti in razmere so se pričele slabšati.

Leta 1960 je Milan začel obiskovati prvi razred osnovne šole v Beloljinu. Spominja se, da so takrat začeli hoditi v šolo pri osmih letih. Živel so v skromnih razmerah. Kmalu so morali prodati hišo. Vmili so se v Podujevo, kjer so v majhni hišici živeli dalje. Otroci so v Podujevu obiskovali Osnovno šolo Đuro Đaković.

slika 8: MILAN IN MILICA S SVOJIM RAZREDOM

(leta 1961; Milan stoji v zadnji vrsti (četrti z desne), Milica čepi v prvi vrsti (prva z desne); fotografija je last Milanove sestre Milice)

Milan je rad hodil v šolo, čeprav je bil dolgo precej bolehen. Imel je hudo vnetje srednjega ušesa, zaradi česar mu je počil bobnič in je moral na operacijo.

Spominja se, da je rad in dobro pel drugi glas v pevskem zboru. Obiskoval je tudi gledališki krožek in igral v dramski skupini. Najbolj mu je v spominu ostala igra Branislava Nušića – Gospa ministrica. Svojo vlogo je tako dobro odigral, da so ga sošolci pričeli klicati Čkalja – po znanem gledališkem in filmskem igralcu Miodragu Petroviću Čkalji. Od takrat so ga vsi na šoli klicali kar Čkalja. »Sploh nisem bil več Milan ali Alašević, ampak samo še Čkalja,« se spominja Milan.

Zelo dobro pa je tudi risal. Čeprav je bila najprej prava umetnica njegova sestra dvojčica, Milica. Milan je najprej risal v črno beli tehniki, Milica pa je ustvarjala v barvnih tehnikah. Kasneje je z barvami pričel ustvarjati tudi Milan in Milica je, kot da bi svoj talent predala Milanu, prenehala likovno ustvarjati.

Milanove likovne umetnije so učitelji poslali na uredništvo kosovskega časopisa Jedinstvo, ki je na svoji otroški strani objavljalo tudi likovne izdelke otrok. Milan se spominja, da je narisal nek grad. Ker v uredništvu niso verjeli, da je risbo narisal petošolec, so prišli v Podujevo, da bi se sami prepričali, ali je res takšen umetnik. Na vrata učilnice je potrkal sam urednik časopisa, g. Aco Rakočević, ter se z učiteljico dogovoril, da Milanu dovoli, da nekaj nariše na tablo. Milan je zatrjeval, da risanje na tablo ni enako kot risanje na bel papir s tušem, a je vseeno na tablo narisal

enak grad. Ko so se prepričali, da zna sam narisati grad in tudi druge umetnije, so mu v časopisu pričeli stalno objavljati likovne prispevke.

Kasneje so mu ponudili tudi risanje karikatur, kar je, ko je izvedel kaj karikatura sploh je, z veseljem sprejel.

Tako se je pričela njegova pot v svet karikature in karikaturistov.

Poleg obiskovanja šole pa je Milan veliko pomagal tudi očetu in mami, saj je, v času, ko so imeli privatno čevapčičarnico, vsako jutro z njima odšel že okrog štirih zjutraj in pomagal pri pripravljanju čevapčičev in pleskavic, da jih je oče potem lahko prodajal blizu tržnice, kjer so jih kupovali predvsem prodajalci na tržnici, ki druge hrane niso imeli. Ker so bili med njimi tudi muslimani, so del izdelkov pripravili iz govedine in jagnjetine.

Po osnovni šoli je Milan nadaljeval šolanje v Prištini, kjer se je izučil za kovinostrugarja, saj mu starši niso mogli omogočiti ustreznega šolanja na likovnem področju.

S sestro Milico sta se dnevno vozila v šolo v Prištino. Kljub temu da sta z Milico v Prištini obiskovala vsak svojo šolo, je Milan ves čas skrbel, da Milici poti ne bi prekrižali razni tobačni in alkoholni izdelki, saj so jih ponujali na vsakem koraku. Milan je bil zagret nasprotnih takšnih izdelkov in tak je ostal še danes. Do ljudi, ki jih je imel rad, je bil vedno zaščitniški.

Ko je končal poklicno šolo, si je že uredil službeno mesto v Kragujevcu, a ga je prijatelj premamil, ko mu je povedal, da v Železarni Štore v Sloveniji, ki so jo takrat imenovali kar Švica, potrebujejo delavce.

Odločil se je, da bo svojo pot nadaljeval v Sloveniji. Zapustil je domači kraj in se z vlakom, kot mnogi drugi mladi fantje s Kosovega, odpeljal v obljubljeni deželo – v Slovenijo.

slika 9: MILAN S SOROJENCI IN MAMO NA DOBRNI

(leta 1980; na fotografiji so poleg mame Dragan, Ružica, Božica, Milan, Milica in Stojan; fotografija je last Milanove sestre Milice)

SLUŽBENA POT

Po končani srednji šoli se je Milan želel zaposliti v Tovarni avtomobilov Zastava v Kragujevcu. Dogovoril se je že, da lahko prične z delom, a ga je na železniški postaji srečal prijatelj, ki mu je povedal, da odhaja na delo v Slovenijo in da v Železarni Štore potrebujejo še veliko delavcev. Delo v Sloveniji je premamilo tudi Milana. Nemudoma se je odpravil v Prištino, na uredništvo časopisa Jedinstvo, kjer je imel nekaj honorarja za že objavljene karikature. S temi prihranki si je plačal prevoz do Slovenije. Bilo jih je ravno dovolj, da je kupil enosmerno vozovnico za vlak do Štor. O tem, kako se bo vrnil, če mu v Sloveniji ne bo uspelo, si takrat ni belil glave.

12. septembra se je z vlakom odpravil v Štore in že 15. septembra, na svoj 19. rojstni dan, je pričel z delom v železarni. Ta dan mu bo ostal v večnem spominu. Sam se je pošalil, da bi moral imeti ta dan dopust, saj ima rojstni dan, a zgodila se je nesreča. Imel je smolo in pri zategovanju vijakov na stružnici si je poškodoval prst. V železarni je obdeloval kovinske izdelke, ki so bili namenjeni za ladjedelništvo. Delal je v treh izmenah, kar je bilo zelo naporno.

Najprej je stanoval na Teharjih, kasneje pa se je preselil bliže tovarne in je stanoval v samskem domu. »Devetnajst let sem bil star, ko sem prišel v Slovenijo. Drug narod je bil to, drugačna hrana, vse je bilo drugače. Sprva sem mislil, da ne bom zdržal, da se bom vrnil v Podujevo. A moral sem zaslužiti denar tudi za svojo mamo, za brate in sestre, zato sem vztrajal in del zaslužka pošiljal domov, da so lahko plačevali stanarino, elektriko ...,« se začetkov v Sloveniji spominja Milan.

Po dvajsetih mesecih dela v Železarni Štore si je poiskal službo v Cinkarni Celje. Delal je na oddelku, kjer so izdelovali cinkove žice. Delo je opravljal samo v dopoldanskem času, kar je bilo veliko ugodneje kot v Štorah. V Cinkarni Celje se je kmalu prijavil za delovno mesto v grafičnem obratu, a se mesto ni sprostilo. Odločil se je, da ne bo čakal v nedogled. Delo si je za kratek čas poiskal v podjetju Libela Celje.

Kmalu se mu je ponudila priložnost, da se je zaposlil na filmskem področju. Leta 1975 je šest mesecev sodeloval pri snemanju filma Bele trave, ki ga je režiral Boštjan Hladnik po scenariju Branka Šömena. Milan je pomagal filmski ekipi in, po potrebi, sodeloval tudi kot statist. Igral je svinjskega pastirja. Takole je obujal spomine na tisti čas: »V filmu sem nastopal v vlogi svinjskega pastirja. Skupaj sem naganjal svinje na travniku pri hiši, v katero je v filmu, takšna je bila njegova vloga, zahajal Ljubiša Samardžić. Tam je obiskoval svojo ljubico. V prihodnjih letih sem Ljubišo še nekajkrat srečal, ko je prihajal v Celje na Teden domačega filma. Vedno me je prepoznal in me vprašal »Kako si, Milane?«. Zame je bila to, da se me je spomnil, velika čast, saj je bil Ljubiša Samardžić eden največjih igralcev jugoslovanskega filma.«

Po končanem snemanju se je za kratek čas zaposlil v avtobusnem podjetju Izletnik Celje kot sprevodnik, nato pa v celjskem Kino podjetju. Nato pa je, zaradi ustvarjalnega in aktivnega delovanja na umetniškem področju, pri Ministrstvu za kulturo dobil status samostojnega umetnika slikarja, ilustratorja in karikaturista.

V času službovanja v kino podjetju Celje je v kinu opravljal različna dela. Pri vходу je pregledoval vstopnice, včasih pa tudi predvajal filme. Na to delo ima lepe spomine, saj je večino časa preživel med filmi, ki so bili od nekdaj njegova velika ljubezen. »Bil sem biljeter, občasno pa sem vrtel tudi filme. Včasih sem nadomeščal aranžerja Slavka, ki je urejal izložbe z najavami predstav. Na filmske plakate sem pisal obvestila. Potrebno je bilo napisati tri stvari: 'Prepovedano otrokom do 18. leta', 'Za otroke do 18. leta ni primerno' ali 'Ne priporočamo ogleda otrokom do 18. leta'. Takrat je bilo to zelo strogo. Inšpekcija iz Beograda je zahtevala te napise in strogo prepovedovala ogled mladoletnim osebam. Je pa bila v teh napisih tudi ena finta. Kadar je bil objavljen za

določen film tak napis, se je obisk predstave zelo povečal. Zaradi tega smo večkrat kak napis objavili, četudi ni bil potreben. In ljudje so se potem hudovali na nas, saj niso videli tistega, kar so želeli,« se let, ki jih je preživel v kino podjetju, spominja Milan.

Je pa med Celjani poznan tudi po tem, da je včasih prekršil pravilo o polnoletnosti gledalcev in je kakšnega obiskovalca spustil v dvorano tudi, če še ni imel osemnajst let. Seveda le za filme, pri katerih ni bilo veliko spornih kadrov. V dvorano je večkrat brezplačno spustil tudi vojake, saj je vedel, da nimajo denarja, da bi si privoščili nakup vstopnice.

V kinu je spoznal tudi svojo prvo ženo, s katero se je poročil leta 1980. Preselila sta se v stolpnico v Novi vasi v Celju.

slika 10: POROČNA FOTOGRAFIJA

(leta 1980; fotografija je last Milanove sestre Milice, ki stoji druga z desne)

O Milanu kot sosedu in prijatelju je spregovoril g. Tone Leskovec. Takole je strnil spomine na skupno druženje: »Stanovala sva v isti stolpnici v Novi vasi. Nekega dne sva se slučajno srečala na parkirišču pred stolpnico in ugotovila, da sva oba rojena v istem letu. Od takrat sva drug drugega naslavljala z izrazom »generacija« (pogovorno skrajšano za »moja generacija«). Od takrat je bilo ob srečanjih namesto pozdrava slišati »Živjo, generacija!«

Še pred tem prvim pogovorom pa sem ga srečal v središču Celja. Pod pazduho je nosil manjšo marmorno ploščo, na kateri je bil vgraviran portret Edvarda Kardelja, ki se mi je zdel vrhunski. Takrat še nisem nič vedel o njem. Vedel sem samo, da stanujeva v isti stolpnici. In, še preden sva sploh spregovorila, sem prepoznal njegov risarski talent.

Postopno sva se spoprijateljila in se pričela pogosteje družiti. Postala sva prijatelja v pravem pomenu besede. Glede na njegov risarski talent, sem ga večkrat povabil v bolnišnično šolo, kjer je humanitarno risal karikature hospitaliziranih mladih bolnikov. Vabilu se je vedno odzval. Mlade je portretiral tudi v prostorih Društva prijateljev mladine Celje. Risal je tudi karikature članov moje družine in ob tem smo se veliko presmejali in se zabavali. Veliko sva tudi skupaj prepotovala:

njegova mati je živela na Vrhniki, jaz pa sem imel starše v Postojni in tako sva velikokrat potovala skupaj.

Milan je prava, tipična umetniška duša. Nenavadno je komunikativen, v trenutku vzpostavi kontakt z neznancem in se z njim pogovarja, kot da se poznata že od nekdaj. Večkrat sva šla skupaj v središče Celja po opravkih in takrat sem spoznal, da ga pozna veliko Celjanov. Z veliko slučajno mimoidočimi se je pozdravil ali se spravi v pogovor, tako da sva večkrat morala opredek prestaviti, ker je zmanjkalo časa zanj. V pogovor se tako vživi, da pozabi na čas in okoliščine, med pogovorom uporablja telesne grimase, ki še dodatno poudarijo povedano. Je oseba trenutka. Planiranje in načrtovanje mu je velikokrat delalo težave. Živi tu in sedaj. Ne zna skrivati čustev, je spontan in, na momente, pretirano občutljiv. Tako kot veliko umetniških duš, se preveč prepušča čustvom in zanemarljivo premišljenost. V času ustvarjalnega nemira iz njega dobesedno bruhajo nove ideje, zamisli in umetniško navdušenje, ki ga rad deli z drugimi.

Kazal mi je veliko svojih izdelkov. Želel si je mojega komentarja. Njegov likovni talent ne pride v celoti do izraza, ker si mora sam urejati organizacijo in izvedbo aranžmajev. Menim, da bi si zaslužil organizatorja, ki bi skrbel za njegove poslovne in finančne opravke in dogovore s strankami.

Med karikaturisti, ki objavljajo v Sloveniji, nima prevelike konkurence, večja težava je v nevoščljivosti, ki jo je zaznati tudi med karikaturisti, tako kot v ostalih dejavnostih. Milan je kot svobodni umetnik brez redne zaposlitve (razen v začetnem obdobju po preselitvi v Slovenijo) okusil vse težave in nepredvidljivost vsakdana. Dobro pozna negotovost vsakdana, ko ni bilo rednih prihodkov in je bil prepuščen samo svoji iznajdljivosti in vztrajnosti. V zadnjem času ima zaradi dodeljene pokojnine materialno stanje nekoliko bolj urejeno.«

Milan je prijatelja Toneta in še dva druga prijatelja narisal tudi na karikaturi Trije mušketirji, kjer je v spodnjem kotu upodobil tudi sebe. G. Tone Leskovec ga zaradi tega sedaj kliče Četrty mušketir.

slika 11: TRIJE MUŠKETIRJI

(karikatura Milana Alaševiča; srednji mušketir je g. Tone Leskovec, Milan pa je v spodnjem levem kotu; fotografijo nam je poslal g. Tone Leskovec)

Milan je leta 1986 odigral nekaj minutno vlogo rablja v filmu o Primožu Trubarju, ki so ga snemali v Celju pri Vodnem stolpu. Režiser filma Heretik je bil Andrej Stojan.

Takole je Milan obujal spomine na svoje filmske dosežke: »V špici filma me lahko vidite v vlogi rablja. To so bili lepi časi in lep honorar. Za tri moje plače ga je bilo.«

slika 12: MILAN KOT RABELJ V FILMU HERETIK

(leta 1986; film o Primožu Trubarju, posnet tudi v Celju; Milan v vlogi rablja, levo; insert iz posnetka filma)

Na čase, ki jih je preživel v kino podjetju, ima lepe spomine tudi zaradi srečevanja z mnogimi uglednimi slovenskimi in jugoslovanskimi filmskimi igralci, ki jih je srečeval na vsakoletnem festivalu jugoslovanskega filma - Teden domačega filma, ki se je vsako leto odvijal v Celju.

»Spomnim se, da sem, ko sem pregledoval vstopnice pri vratih v kino Union, pred vrati zagledal znanega igralca Slavka Štimca. Na festivalu so predvajali film, v katerem je igral. Prišel je v vojaški uniformi, saj je v Sloveniji služil vojaški rok. Čeprav ni imel dovoljenja za izhod, je prišel v Celje, da bi se ob koncu filma poklonil publiki. V press centru, ki je bil v domu JLA, je bilo takrat zelo burno, saj so Štimca hoteli odpeljati, češ da je dezertiral. K sreči je zmagal razum in Slavko Štimac se je lahko predstavil publiki in jih pozdravil. Spominjam pa se tudi Milene Dravić, velike zvezde jugoslovanskega filma, ki je prihajala v Celje, da bi se publiki predstavila po ogledu filma in odgovarjala na njihova vprašanja. In še mnogih drugih ...,« je obujal spomine.

Zanj je bil to čas, ko je bilo v Celju še veliko veselja do življenja, ki ga danes pogreša. »Tajkunizacija, privatizacija, kapitalizem, vse to je ugasnilo veselje v ljudeh,« modruje z grenkobo v glasu.

Po šestnajstih letih sta se z ženo razšla. Čez leta je Milan spoznal sorodno dušo. Z Milko Mačak, ki je bila socialna delavka na I. osnovni šoli v Celju, sta si ustvarila skupen dom v Podgorju v Celju, kjer sta skrbno urejala dom in okolico.

slika 13: MILANOVA LEPO UREJENA OKOLICA
(leta 2017; okolica hišice v Podgorju je vedno v cvetju; fotografija je last g. Milana Alaševića)

slika 14: MILAN PRED SOSEDOVO HIŠO NA SVOJEM PRILJUBLJENEM PREVOZNEM
SREDSTVU
(leta 2001; fotografija je last g. Milana Alaševića)

Z Milko sta skupaj kovala načrte za prihodnost, a jih je kruta bolezen prekrižala. Gospa Milka je leta 2003 umrla. Pokopana je v Ljubljani in Milan še vedno redno obiskuje njen grob in ji nosi cvetje.

slika 15: MILANOVA PARTNERICA MILKA MAČAK
(leta 2002; fotografija je last g. Milana Alaševiča)

Med tem so v Slovenijo prišli tudi Milanovi sorodniki. Mati, sestra Milica in najmlajši brat Stojan so prišli živeti na Vrhniko, kjer je že živel najstarejši brat Dragan. Milan jih je veliko obiskoval in se družil z njimi, saj mu je družina od nekdaj veliko pomenila.

slika 16: VSI OTROCI NA PRAZNOVANJU MAMINE 80. LETNICE
(leta 2003; v prvi vrsti sedijo Stojan, Milan, mama in Dragan, zadaj pa stojijo sestre Milica, Božica, Dragijana in Ružica; fotografija je last g. Milana Alaševiča)

Milan je rad veliko potoval. Nekajkrat se je preizkusil tudi kot pisec potopisov. Takole je v časopisu Panorama leta 2005 opisal svoje potovanje v Tunizijo:

»Tunizija, meka Slovencev

Noč je. Ura kaže 23.00. Nahajamo se na letališču. Mrzlično gledamo na uro, ki se pomika proti 23.40. Letalo bi že moralo priti, toda zamuda je pri nas nekaj samo po sebi umevnega. Čeprav se nekateri prvič vozijo z letalom na mednarodni liniji, pa je želja vseh enaka: spoznati skrivnosti Tunizije po geografski, etnični in zgodovinski plati

Končno smo se spustili na afriška tla. Ker je bila še noč, si prvih vtisov o pokrajini nismo mogli ustvariti. Tunizijska carinska služba je veliko strožja kot naši obmejni organi. Temu se ni čuditi, če pomislimo na terorizem, trgovino z belim blagom, tihotapljenje mamil in podobno. Po carinskem pregledu nas pričakajo naši turistični vodiči in skupaj se odpeljemo do kraja Hammamet. V hotelu se vpišemo v register in dobimo ključe »bungalova« (spalnica, dnevna soba, kopalnica, majhna terasa). Po prenočitvi odidemo v glavno hotelsko zgradbo na zajtrk, ki je za naše pojme dokaj nenavaden (kamelje mleko, smokvina marmelada, kava). Med zajtrkom nam turistični vodič razloži vse, kar je važno za naše nadaljnje bivanje. Pri kosilu se lahko prepričamo, da menu omogoča izbiro med tremi specialitetami. Ker so mnoge domače specialitete zelo pikantne, jih mnogi evropski gosti težko prenašajo. Najbolj znana arabska specialiteta je »kuskus«. Kakovostno vino, imenovano »rose«, je namenjeno večinoma turistom, kajti pitje alkohola je v arabskih državah z zakonom prepovedano. Tudi razpored serviranja jedi je povsem drugačen kot v Evropi. Tako pri kosilu servirajo najprej solato, juho pa čisto na koncu obroka.

Celodnevni izlet obsega ogled znamenitosti glavnega mesta Tunizije. Ena največjih znamenitosti Tunisa je prav gotovo muzej Bardo, kjer je na ogled zbirka mozaikov iz raznih zgodovinskih obdobij. Nekateri obrtniki zlorabljajo lahkovernost turistov. Izdelujejo podobne predmete kot se nahajajo v muzeju in kupca na zviti način prepričajo, da so določen predmet našli z arheološkim izkopavanjem. Kot vemo, pa naši turisti ne štedijo denarja, kadar je treba doma narediti zbirko starin ali pa kupiti nekaj, s čimer se lahko hvališ pred sosedi. Predmestje Tunisa Sidi Bou Said slovi zlasti po modro-belih pročeljih hiš. Ogledali smo si pristanišče La Goulette, zatem pa smo se odpravili po nakupih.

Pot proti Sahari nas vodi vzdolž obale, skozi znana turistična mesta: Sousse, Sfax, Gabes ... Najprej si ogledamo največjo rimsko areno v severni Afriki El Džemu. Po kratkem ogledu mesta in zakuski nas pot vodi proti Gabesu. Iz avtobusa opazujemo panoramo pokrajine, Na eni strani vidimo puščavo ter tu in tam kakšno trdnjavo iz časov kolonialnega osvajanja Tunizije. Na drugi strani pa je obdelana zemlja in nasadi oljk. Olive so glavni vir zaslužka agrarnih proizvajalcev Tunizije, gojijo pa tudi agrume.

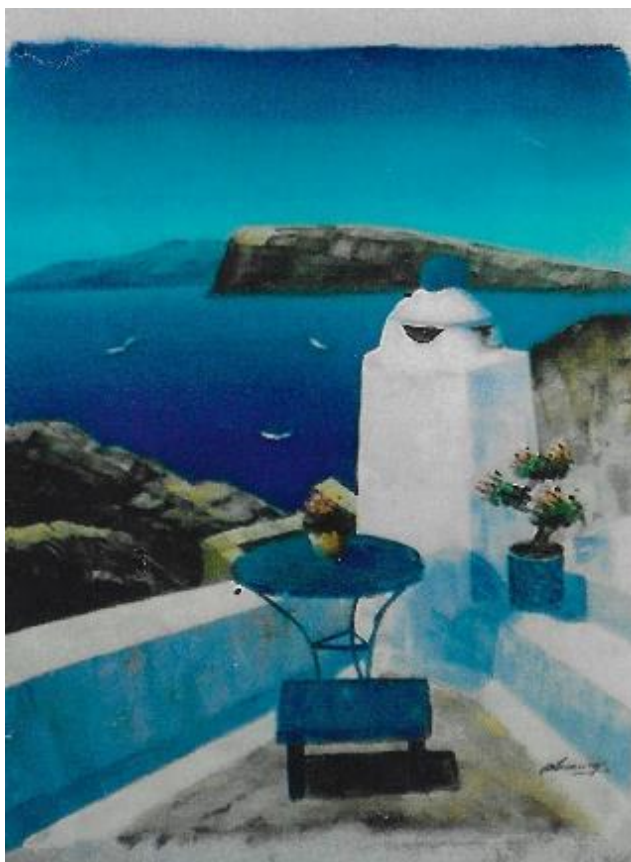
Iz Gabesa nas pot vodi proti puščavskim oazam Kebili in Douz. Sledi sprehod po peščenih sipinah in nato kosilo. Vračamo se v Gabez. S kočijami obiščemo oazo Chenini. Nastanimo se v hotelu, nato pa si gremo ogledat naselje Matmato. Tukaj ljudje še vedno prebivajo v votlinah. Ko smo se vrnili v Gabes, smo opazovali slikovit sončni zahod. Nato smo imeli posebno večerjo, ki jo je treba res pohvaliti. Po večerji smo šli na plano, kjer nam je domači folklorni ansambel prikazal nekaj ljudskih pesmi in plesov. Domača atmosfera nas je tako prevzela, da smo se vključili v ples. Po prijetno preživetem večeru smo se odpravili spat.

Prispeli smo v mesto Gafso. Ogledali smo si mesto in nadaljevali pot proti Tozeurju in Nefti – puščavski oazi. V Tozeurju smo imeli kosilo, nato pa smo si ogledali živalski vrt. Po želji si je lahko vsak povrh svoje obleke oblekel arabsko obleko.. Tako se je lahko zaščitil pred puščavskim peskom. Da bi doživeli vzdušje, ki vlada v teh krajih, smo šli jezdit kamele. O tem si je vsak

ustvaril svoj vtis. Po 2-3 km jezdenja smo pustili kamele, da si odpočijejo, mi pa smo se povzpeli na gomilo peska, od koder smo lahko opazovali panoramo puščave.

Ostali so samo spomini, ki so jih zabeležile filmske kamere in fotoaparati, med spomini pa so tudi nekateri predmeti, ki smo jih kupili v Tuniziji.«

Vtise s potovanj je pogosto upodobil tudi na slikah, ki jih je ustvaril v različnih tehnikah..

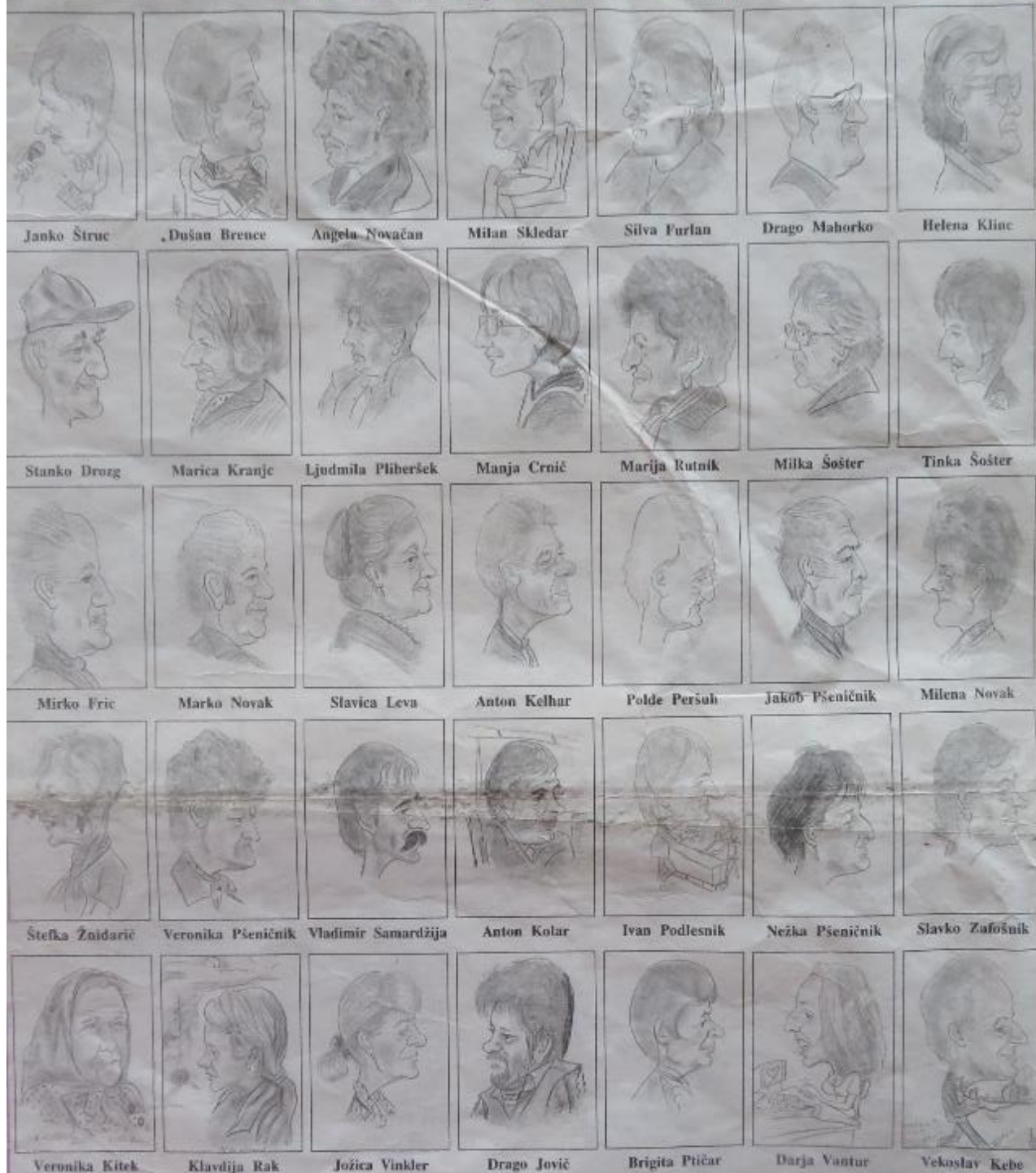
slika 17: SPOMIN NA POTOVANJE NA RODOS
(Milanova slika, nastala na Rodosu)

slika 18: SPOMIN NA POTOVANJE V TUNIS LETA 1979
(leta 1979; med plesom z domačini; fotografija je last g. Milana Alaševiča)

Galerija udeležencev Panoraminega izleta

(karikature: mojster Milan Alaševič)

slika 19: SOPOTNIKI NA IZLETU NA CERKNIŠKO JEZERO

(leta 2000; karikature sopotnikov, ki so se udeležili izleta, je narisal Milan Alaševič; objavljene so bile v časopisu Panorama; 16. oktober 2000)

V obdobju, ko je služboval v kinu, je, veseljak, kot je bil, skrbel tudi za humor med ljudmi. Rad je pisal aforizme. To so zgoščene, duhovito izražene globoke misli, domislice oziroma resnice. Z njimi je, kot mnogi trdijo, zadel bistvo mnogih stvari.

Za nekatere aforizme je bil tudi nagrajen. Leta 1997 je dobil drugo nagrado na natečaju Borovo Trade za aforizme na temo Obutev in noge. Nagrajeni so bili aforizmi:

»Dobri čevlji pustijo najboljše sledi.«

»Tudi on je stopil na svoje noge, vendar v tujih čevljih.«

»Dirkači, ki imajo svinčene noge, pustijo najgloblje sledi.«

»Škorenj varuje glavo le, če je na hitrih nogah.«

»Najdražja žival je stonoga v čevljih.«

»Noro glavo niti škorenj ne varuje.«

»Moj šef je vedno na službeni poti pod nogami.«

»Od vseh nog se najbolj bojim tiste, ki jo bom dobil v rit.«

(aforizmi so objavljeni v knjigi Bosi spijo obuti – aforizmi, ki jo je izdalo podjetje Borovo Trade leta 2001; za izdajatelja jih je zbral in uredil Zlatko Kolar)

slika 20: NAGRAJENCA ZA AFORIZME LETA 1997 (BOROVO TRADE)
(leta 1997; nagrajena aforista Jože Motoh in Milan Alašević (desni) z voditeljico Vladimiro na podelitvi nagrad; fotografija je last g. Milana Alaševića)

Milan je vsa leta neutrudno risal, tako karikature, kot portrete, ilustracije, slike ... Zaradi številnih uspehov, ki jih je dosegel, predvsem na področju karikature, je leta 1994 dobil status samostojnega kulturnega ustvarjalca. Takole je razmišljal o svojem statusu: »Nisem izučen slikar, tudi dizajner in ilustrator ne, čeprav sem vse to počel. Predvsem sem karikaturist, za kar pa ni šole. Ker sem prejel kar nekaj prestižnih mednarodnih nagrad za karikaturu, sem si leta 1994 pri Ministrstvu za kulturo pridobil status samostojnega kulturnega ustvarjalca.« (iz prispevka Face iz moje Knjige obrazov; facebook; Nataša Gerkeš; 20. februar 2020)

To je bila njegova zadnja služba, saj se je kot samostojni umetnik, leta 2011, tudi upokojil.

Zaslужen pokoj preživlja v svojem domu v Podgorju v Celju. Še vedno je aktiven na likovnem področju, še vedno s svojimi karikaturami uspešno sodeluje na številnih natečajih in osvaja nagrade. Pridno pa tudi ureja svojo hiško in njeno okolico.

Zadnjih štirinajst let srečno preživlja s partnerico Biserko, ki ga razume in z njim deli vse radosti in tegobe, ki jima jih natrosi življenje. Milan je prepričan, da je srečen, saj meni, da je v življenju dosegel vse in ne potrebuje ničesar več.

slika 21: PARTNERICA BISERKA
(leta 2010; fotografija je last g. Milana Alaševiča)

Malo je žalosten, ker je izgubil že veliko dobrih prijateljev in znancev, ki jih sedaj pogreša, kadar se sprehodi po Celju.

Kljub vsemu pa na življenje gleda z optimizmom in s prav posebnim, le njemu lastnim, humorjem.

slika 22: MILAN NA SVOJEM DOMAČEM DVORIŠČU
(leta 2017; fotografija je last g. Milana Alaševiča; posnel jo je fotograf Robert Seme - Robi)

slika 23: NA DOMAČEM DVORIŠČU TUDI USTVARJA
(leta 2019; opazuje ga hišna ljubljanka - psička Dolly; fotografija je last g. Milana Alaševiča)

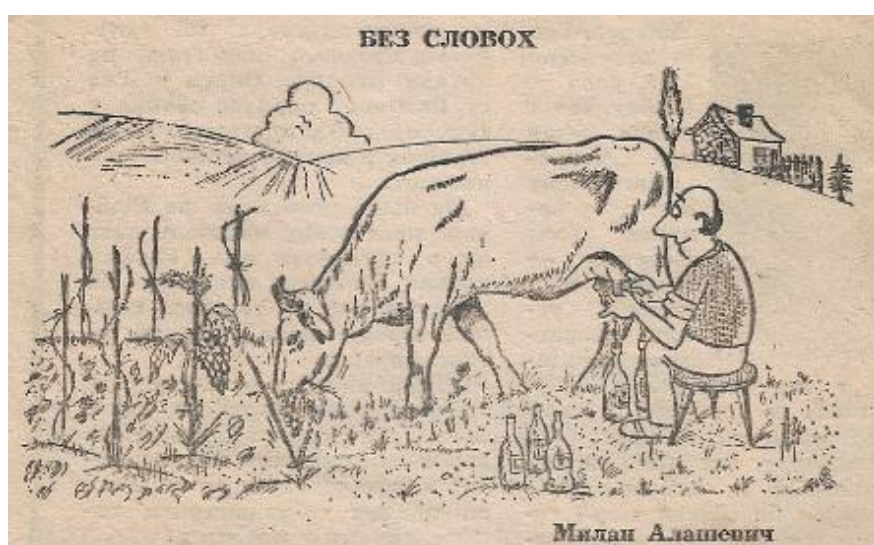
KARIKATURIST, SLIKAR, PORTRETIST ...

Milan Alašević se je z risanjem začel ukvarjati že zelo zgodaj. Že v osnovni šoli, ko sta s sestro dvojčico oba rada in veliko risala. Milica je zelo rada mešala barve, Milan pa je na začetku risal bolj v črno beli tehniki. Sestra Milica se spominja, da je ona vedno raje barvala. Učitelj je v šoli njene risbe redno postavljajal za zgled, kako naj se učenci lotijo barvanja. Milan pa je bil bolj usmerjen v izražanje oblik. Počasi pa je tudi on začel uporabljati barve in takrat je sestra Milica skoraj prenehala z risanjem. Kot da bi svoj talent prepustila Milanu, razmišlja danes.

Milan pa se svojih začetkov takole spominja: »Z risanjem sem se začel ukvarjati že v osnovni šoli. Najprej sem začel s preslikovanjem. Na okenski šipi sem prerisoval obraz Tarzana. Tako sem se učil risati določene linije. Kasneje sem poskušal isti obraz narisati sam, po spominu. Kmalu sem ugotovil, da je bil Tarzanov lik, ki sem ga narisal, skoraj tak kot original. In tako se je začelo. Moje risbe so začeli objavljati v četrtkovi otroški rubriki kosovskega časopisa Jedinstvo. Nad eno mojih risb, ko sem narisal grad, so bili v uredništvu tako navdušeni, da so me želeli spoznati. Hkrati so preverjali, ali sem risbo res narisal sam. Urednik časopisa, gospod Aco Rakočević, je prišel iz Prištine na našo šolo in želel videti kako rišem. Na tablo sem moral narisati grad, ki sem ga že pred tem poslal v uredništvo. Čeprav risanje s kredo na zeleno tablo z rdečimi črtami ni bilo enako kot risanje s tušem na bel papir, je bil nad mojim izdelkom navdušen. In tako se je leta 1968 začelo naše sodelovanje.

Odpeljali so me v uredništvo časopisa v Prištini in se z mano dogovorili za redno sodelovanje. Začel sem z raznimi ilustracijami, kmalu pa so me vprašali, ali bi znal risati tudi karikature. Čeprav takrat še nisem popolnoma vedel kaj karikatura je, sem jim odgovoril, da bi verjetno znal. Ko so mi razložili, sem kmalu razumel, da gre za risbe s šaljivo vsebino. Za prebrati so mi dali vic in mi naročili, naj po njem narišem karikaturu. Narisal sem hčerko z otrokom v naročju, na pragu hiše pa vanjo začudeno strmi mama. Hčerka ji je rekla: 'Vidiš, da ni bilo vnetje slepiča.' To je bila moja prva karikatura, ki je bila že leta 1969 objavljena v časopisu Jedinstvo.«

Takrat je Milan dobil prvi honorar za karikaturu. Karikature so mu potem redno objavljali v rubriki Humor – Razvedrilo. Za svoje karikature je dobil lepe honorarje, ki so mu omogočili, da je lahko končal šolanje za kovinostrugarja.

slika 24: ENA MILANOVIH NAJZGODNEJŠIH KARIKATUR

(leta 1984; objavljena v časopisu Rusko slovo iz Novega Sada; izrezek hrani g. Milan Alašević)

slika 25: KARIKATURA IZ LETA 1977
(leta 1977; časopis Jedinstvo; izrezek hrani g. Milan Alašević)

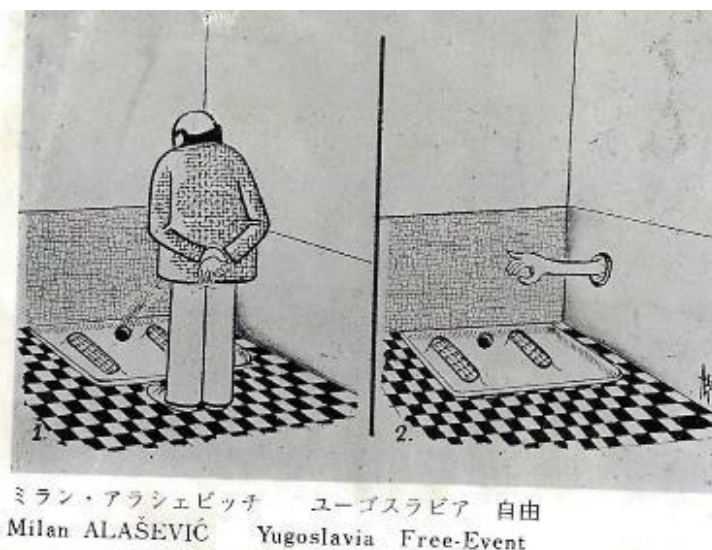
Ker je imel v časopisu Jedinstvo stalno objavljene karikature in ilustracije, so njegovo nadarjenost prepoznali tudi drugi. Domači umetnik, ki je poslikoval cerkev v Milanovem domačem kraju, ga je prosil, če bi mu pri delu pomagal. Milan mu je z veseljem priskočil na pomoč in za svoje delo ni zahteval nobenega plačila. To je bilo njegovo darilo domačemu svetniku in cerkvi.

slika 26: PO KONČANI POSLIKAVI PRED DOMAČO CERKVIJO V PODUJEVU
(leta 1987; fotografija je last Milanove sestre Milice)

Milan se spominja, da so bile karikature, ki jih je objavljaj, povezane z aktualnimi dogodki, kar mu ni najbolj pri srcu, saj meni: »Čez štirinajst dni takšna karikatura ni več za objavo, zato imam raje karikature, ki jim rečemo 'svetovne'. Te so brez besed, aktualne ves čas, karikature, ki nagovarjajo v vseh jezikih. Take, ki so smešne pri nas, a se jim lahko nasmehne tudi nekdo, ki živi v Mongoliji.« (v članku Karikatura je zdravilo za dušo; Dobro jutro; 13. marec 2004)

V članku Imamo premalo smisla za šale, ki je bil objavljen leta 1999/2000 v reviji Glas, pa je dejal: »Večkrat rišem aktualne karikature, ki jih narekujejo vsakdanje gospodarsko politične razmere. Vendar pa je s takšnimi karikaturami tako, da zelo hitro zastarijo, saj so vezane na nek dogodek, ki se je pripetil v nekem času. Takšna karikatura je lahko takrat zelo zanimiva, kmalu za tem pa izgubi svoj pomen in vrednost. Zato rajši delam karikature splošnega značaja, ki imajo trajnejšo veljavo in pri tem ni pomembno, ali je objavljeno takoj ali pa nekoliko pozneje. Takšno karikatur, smešnico brez besed, je mnogo težje delati, a, kot sem dejal, ima mnogo večjo vrednost tudi v mednarodnem prostoru.«

slika 27: NAGRAJENA KARIKATURA – tema INOVACIJA
(1983; bronasta medalja dnevnika Yomiuri Shimbun; Japonska; objavljeno v katalogu)

slika 28: MILANOVO VIDENJE SITUACIJE MED GRČIJO IN MAKEDONIJO
(že leta 1993 je takole ocenil razmere med Grčijo in Makedonijo; objavljeno v reviji Republika)

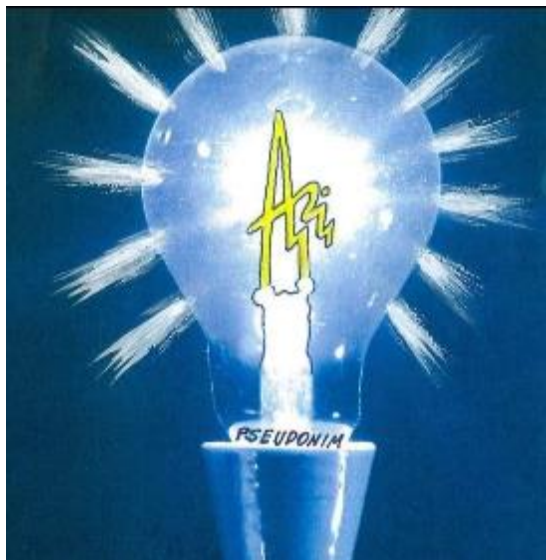
slika 29: KARIKATURA, OBJAVLJENA LETA 1996 V DELAVSKI ENOTNOSTI
(izrezek hrani g. Milan Alašević)

V časopisu Jedinstvo je svoje karikature objavljao tudi v času, ko je živel v Sloveniji, vse do razpada Jugoslavije. Svoje izdelke je s klasično pošto, v kuverti, pošiljal na uredništvo časopisa. Kmalu po prihodu v Slovenijo pa je začel karikature objavljati tudi v drugih časopisih, ki so izhajali na ozemlju Jugoslavije, pa tudi v tujini. V najboljših časih je svoje karikature objavljao v kar 142 časopisih in revijah po celem svetu. Med njimi so bili Son blague (Francija), Karuzela (Poljska), Punch (Velika Britanija), Ludas Maty (Madžarska), Krokodil (Moskva), Stršel (Bolgarija), Palante (Kuba), Osten (Makedonija), Jež (Srbija), Bockalo (Bosna in Hercegovina), Rohač (Slovaška), Slobodna Dalmacija, Arena, Sportske novosti, Studio, Vestnik, Večernji list, Danas, Brodolom, Borba, Expres politika, Pobjeda, Nova Makedonija, Vreme, Oslobođenje, Pavliha, Osa, Delo, Dnevnik, Večer, Nedeljski dnevnik, Dobro jutro, Glas, Delavska enotnost, Svet, Celjan ...

slika 30: DELAVSKI DOPUST
(leta 1989; Novi tednik; 13. julij 1989)

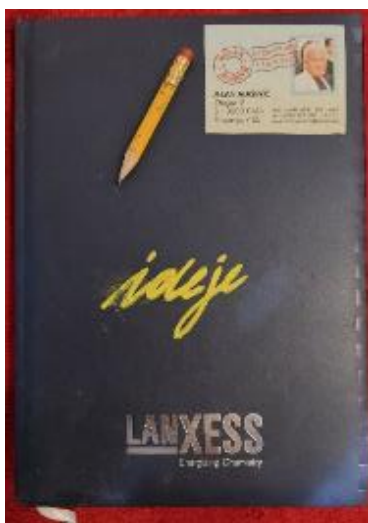
Za podpisovanje svojih karikatur je oblikoval svoj »psevdonim« - podpis, po katerem ga prepoznajo po celem svetu. Na njem sta njegovi začetnici A in M ter letnica nastanka karikature. Leta 2011 ga je uradno predstavil, čeprav ga je uporabljal že prej.

slika 31: PREDSTAVITEV »PSEVDONIMA« - NOVEGA PODPISA
(podpis označuje avtorja A M in letnico nastanka karikature - 2011; pika pomeni ničlo)

Prepričan je, da je za risanje karikatur risarsko znanje šele začetek. Potem pa je potrebno dodati še prave zamisli. Mnoge zamisli dobiva ob prebiranju raznih člankov in ob pogovorih z različnimi sogovorniki. Pogosto si ideje, ki se mu porodijo, zapiše v beležko, ki jo skrbno prenaša s seboj. »Kot primer za ideje, ti lahko povem, da sem malo prej prebiral časopis in sem si naredil kratek zapis v zvezi z nekim člankom. Pri njem sem namreč našel neko zamisel, ki jo bom pretvoril v karikaturu in ki z omenjenim časopisnim člankom pravzaprav ne bo imela mnogo skupnega, saj sem pri njem dobil le nekakšno izhodišče. Spremljam dogajanja in prebiram časopise in ob tem mnogokrat dobim kakšno zamisel.

Postopoma sem izoblikoval svoj slog, tako da me sedaj že mnogi poznajo po mojem značilnem načinu risanja in po mojem, prav tako značilnem podpisu,« je o svojem ustvarjalnem delu dejal v članku Imamo premalo smisla za šale, ki je bil objavljen v časniku Glas (Glas; 99/2000; avtor članka Boris Gorupič).

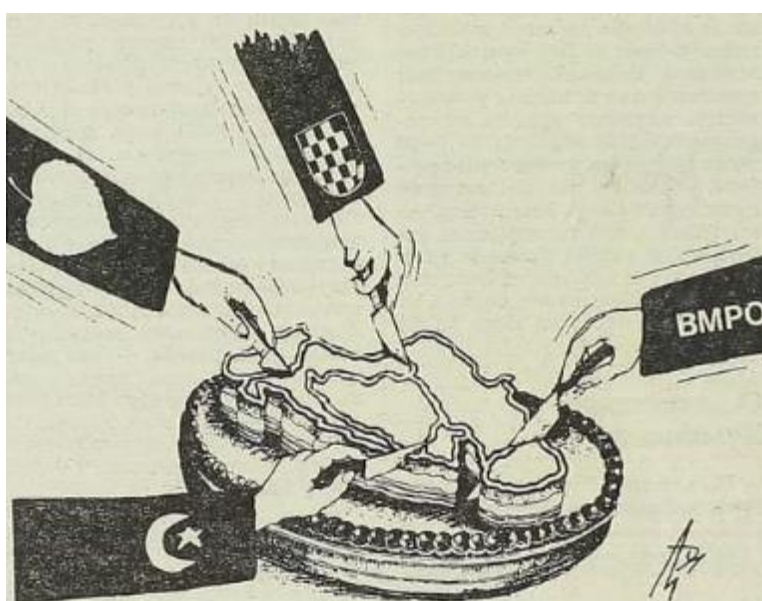
slika 32: BELEŽKA, V KATERI MILAN ZBIRA IDEJE
(v beležko si zapisuje ideje in razpisne pogoje natečajev)

Milan je sčasoma začel svoje karikature redno pošiljati na različne natečaje in za njih dobil tudi številne nagrade. Veliko časa je namenil risanju karikatur. Spominja se, da je pogosto za risanje izkoristil vsak prosti trenutek. Predvsem je veliko ustvarjal ob večerih, ko se je vrnil iz službe v kinu. »Takrat okoli 23. ure ni bilo več televizijskega programa, za spati pa mi še ni bilo, pa sem ustvarjal. Pravzaprav iz dolgega časa,« se spominja obdobja, ko je bil zelo ustvarjalen.

slika 33: JUGOSLOVANSKI UVOZ IN IZVOZ
(leta 1989; Novi tednik; 23. marec 1989)

Včasih je bilo povpraševanje po karikaturah veliko, z razpadom Jugoslavije, ki se ga nerad spominja, pa je interes za tovrstne stvaritve precej upadel.

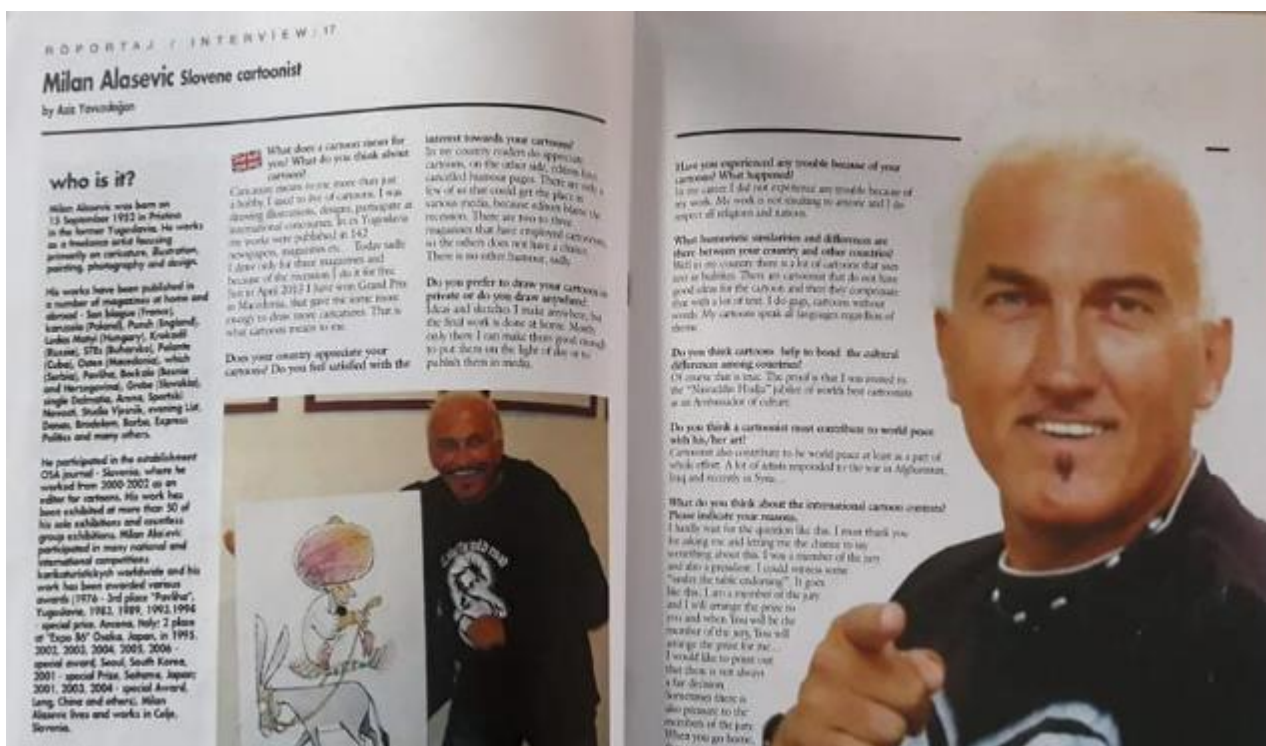

slika 34: MILANOV POGLED NA DELITEV JUGOSLAVIJE
(leta 1991; objavljeno v časopisu Borba; 21. oktober 1991)

Na vprašanje, zakaj je interes za karikature veliko manjši, je Borisu Gorupiču, za članek Imamo premalo smisla za šale, takole odgovoril: »Moje mnenje je, da so se razmere spremenile. Povpraševanja za raznimi šalami je manj preprosto zaradi tega, ker se nam enostavno ne smeji. Mi vsi bi se radi mnogo več smejali kot se, vendar se vsak dan srečujemo s takšnimi razmerami, da za to nekako nismo razpoloženi. Mnogi so brez službe, drugi z majhnimi dohodki, poleg tega je sam politični sistem takšen, da nenehno obljublja, da bo boljše, ne vem, jutri ali kdaj, in mnogi so preveč slabe volje nad vsakdanjikom, s katerim se srečujejo. Samega razvedrila sicer še vedno je nekaj po časopisih, ampak mnogo manj kot včasih, in, če govorim o karikaturi, je skoraj ni več.« (Glas 99/2000; Imamo premalo smisla za šale)

»Tajkunizacija, privatizacija, kapitalizem, vse to je ugasnilo veselje v ljudeh, pa tudi karikature. Za njo pri nas v medijih ni več prostora. Tudi če jo v objavo ponudiš brezplačno, medijev ne zanima. Očitno je nekomu do tega, da se ljudje ne bi smejali, da so kislih obrazov. ... Včasih so izhajali humoristični časopisi. Bil je Pavliha, pa v medijih so bile karikature, smejali smo se Ježku ... Vici, kozerije, humoreske, karikature, za vse to je bil prostor v medijih. Sedaj pa imamo samo internet. Žalostno. Včasih smo satirične liste jemali s seboj na dopust, na morje, na plažo in se družno smejali vicem. Tega ni več,« je o spremembah razmišljal v intervjuju z Natašo Gerkeš. (Nataša Gerkeš; Face iz moje Knjige obrazov; 20. februar 2020)

Zaradi vse manjšega interesa za karikature v domačih logih, je pričel sodelovati na številnih tujih natečajih in festivalih, kjer je pričel prejemati tudi prestižne nagrade. O njem so pisali tudi tuji časopisi.

slika 35: PREDSTAVITEV MILANA ALAŠEVIČA V SPLETNEM ČASOPISU ZA HUMOR (leta 2013; Fenamizah – spletni časopis za humor; Turčija)

Za številne karikature je prejel nagrade, ponosen pa je tudi na vse tiste, ki so jih objavili v raznih časopisih, saj je vesel, da lahko s svojim delom poskrbi za nasmehe pri ljudeh, četudi so ti včasih morda bolj trpki.

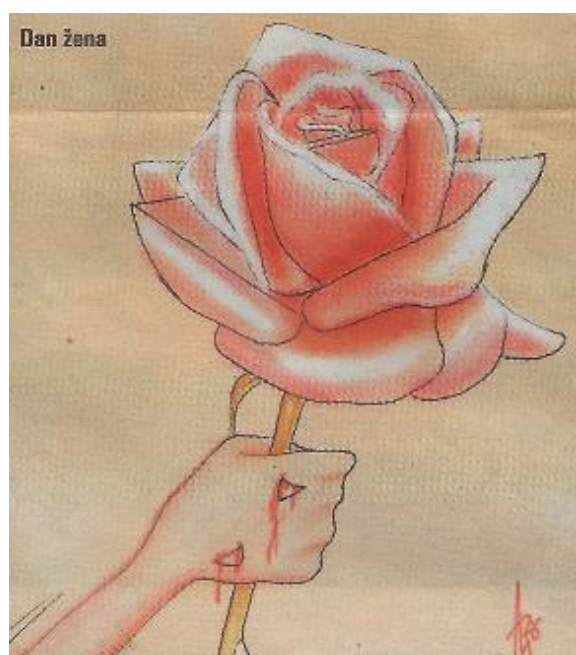
Na svojih karikaturah pogosto prikazuje situacije, ki so aktualne le trenutno, pa tudi takšne, ki so večne in ki jih lahko razumejo po celem svetu, kajti karikatura lahko govori veliko jezikov.

Karikatura mu pomeni vrsto izpovedi in tudi kritike na račun napak, ki se pojavljajo pri nas in v svetu. Po njegovem se mora v karikaturistu zrcaliti delček slikarja, novinarja, humorista in satirika.

Rad ima splošne teme, ki so razumljive vsem, teme, kjer brez besed lahko ljudem predstavi svoje videnje določene situacije, ki je lahko svetovni problem ali pa z njo lahko celemu svetu pokaže, kako razmišlja oziroma kako vidi in se odziva na določeno dogajanje, kajti »Karikatura govori vse jezike,« rad pripomni.

slika 36: NAGRAJENA KARIKATURA – EVOLUCIJA
(1993; iz objave v japonskem časopisu Yomiuri Shimbun; Tokyo; Japonska;
časopis ima 14 000 000 naklado)

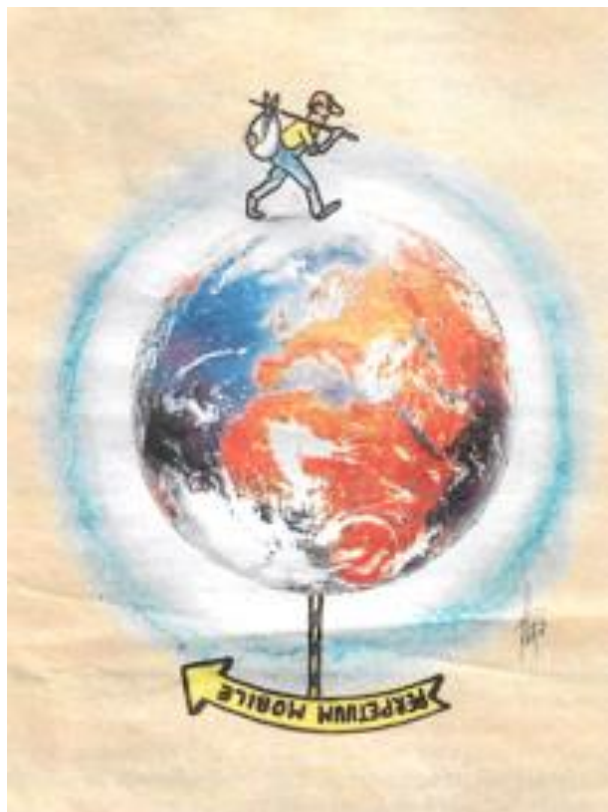
slika 37: MILANOV POGLED NA DAN ŽENA
(leta 2016; Novi tednik; 3. marec 2016)

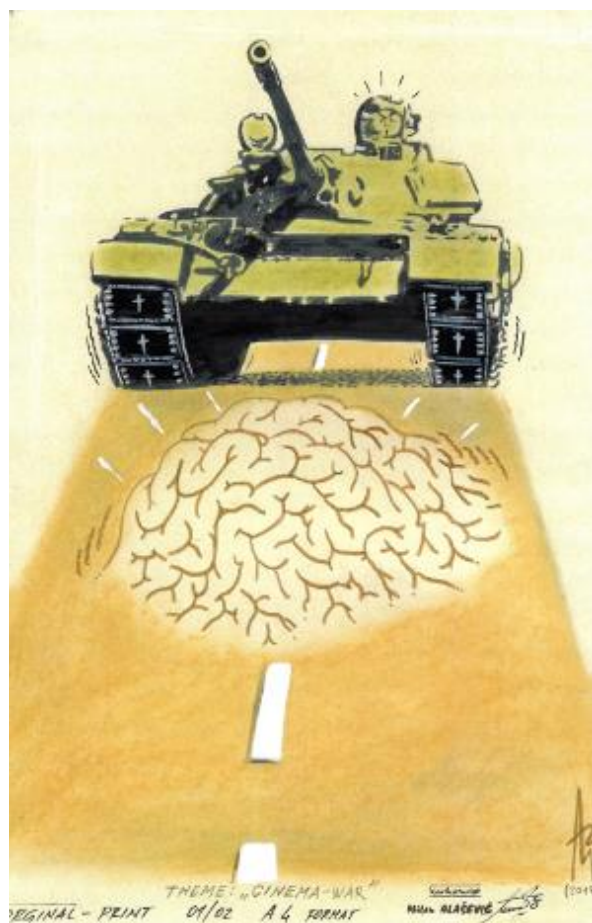
slika 38: OPRALA MU JE VSE – TUDI MOŽGANE
(iz leta 2008; objavljeno v Novem tedniku)

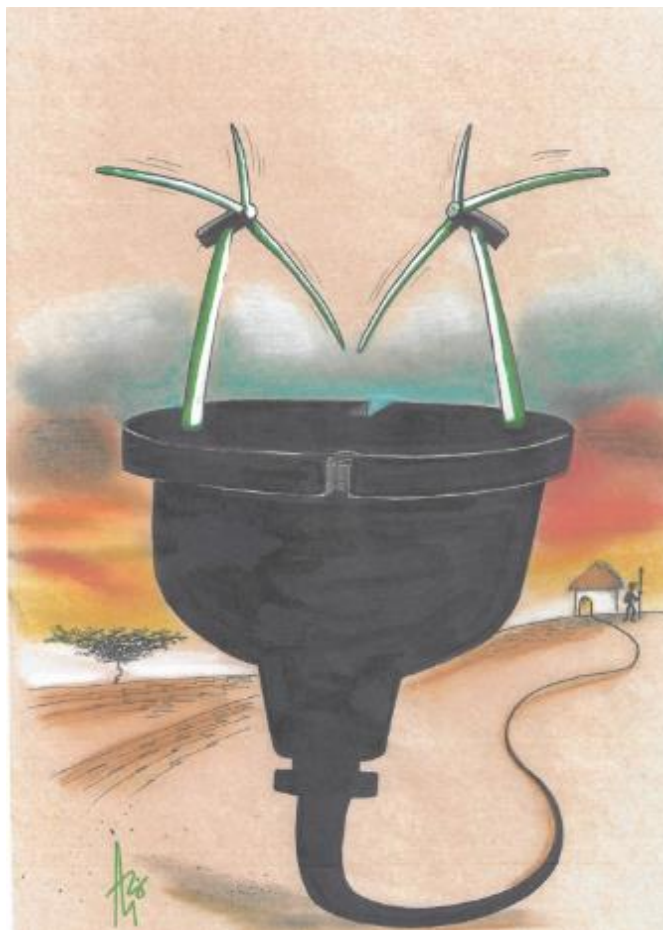
slika 39: PREDVOLILNA – PREDSEDNIŠKI MANDATI
(iz leta 2012; objavljena v reviji Panorama - karikatura tedna (še vedno aktualna))

slika 40: ISKANJE SLUŽBE
(leta 2014; Novi tednik; 27. marec 2014)

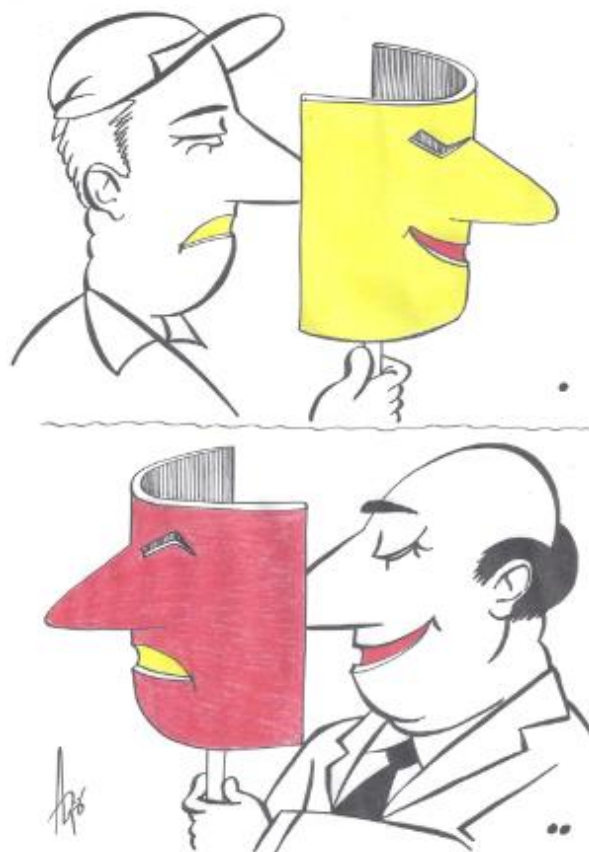
slika 41: KINEMATOGRAFSKA VOJNA
(leta 2016; vojna napoved »svetovnim možganom«; aktualna tudi danes)

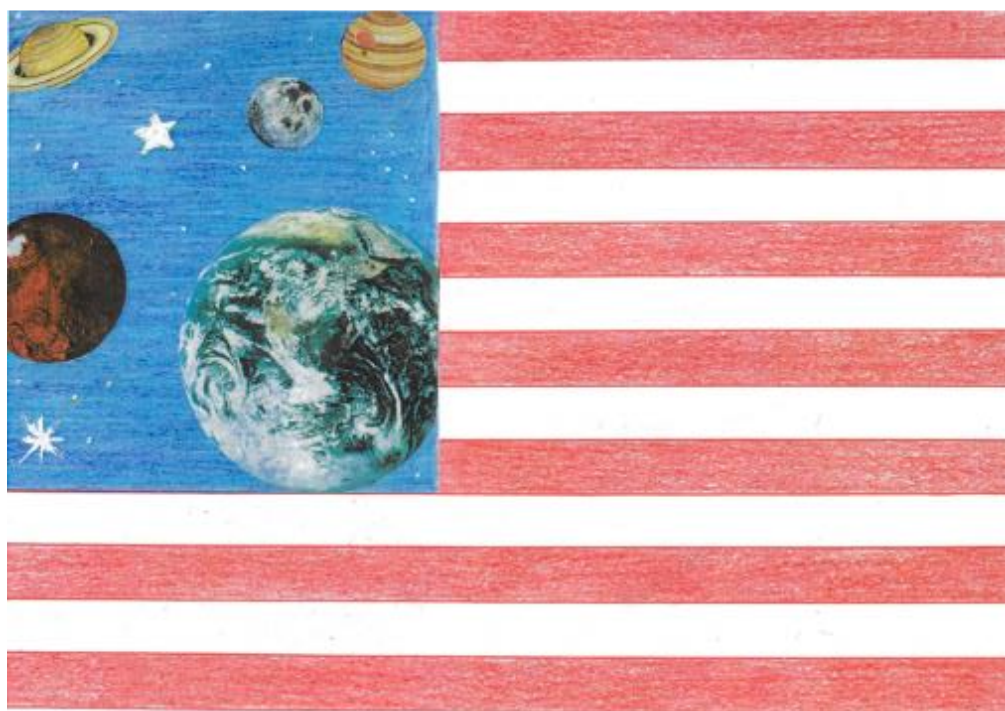
slika 42: ENERGIJA V AFRIKI
(iz leta 2016)

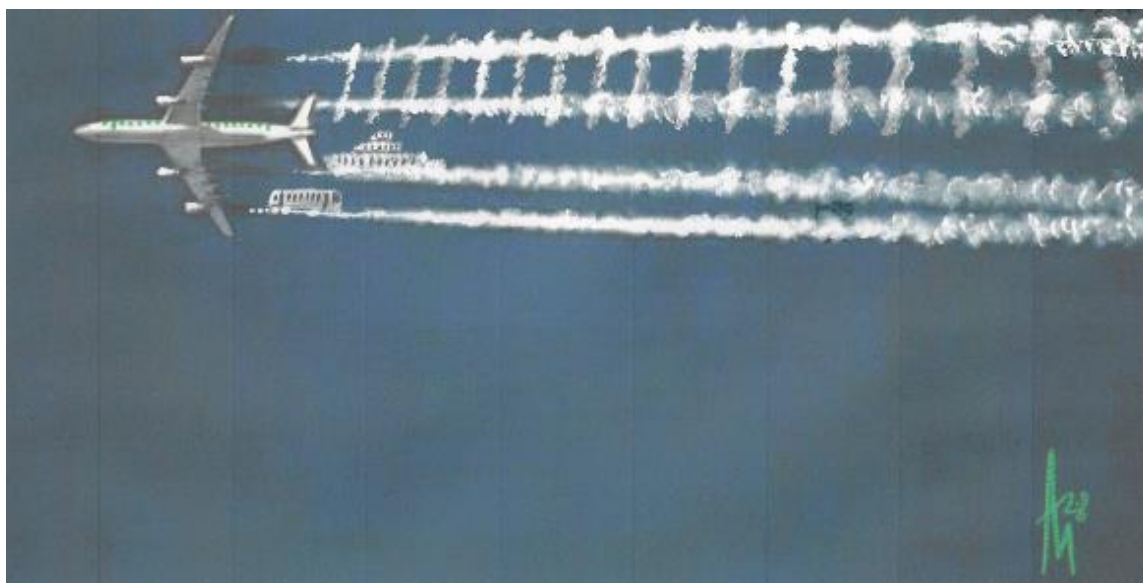
slika 43: VARČEVANJE Z ENERGIJO
(iz leta 2011)

slika 44: PRAVI OBRAZ DELAVCA IN KAPITALISTA
(iz leta 2006)

slika 45: AMERIČANI OSVAJAJO VESOLJE
(iz leta 1969; ob prvem pristanku na Luni)

slika 46: TURIZEM

(leta 2018; vsa prevozna sredstva; objavljena v katalogu natečaja v Ankari - Turčija)

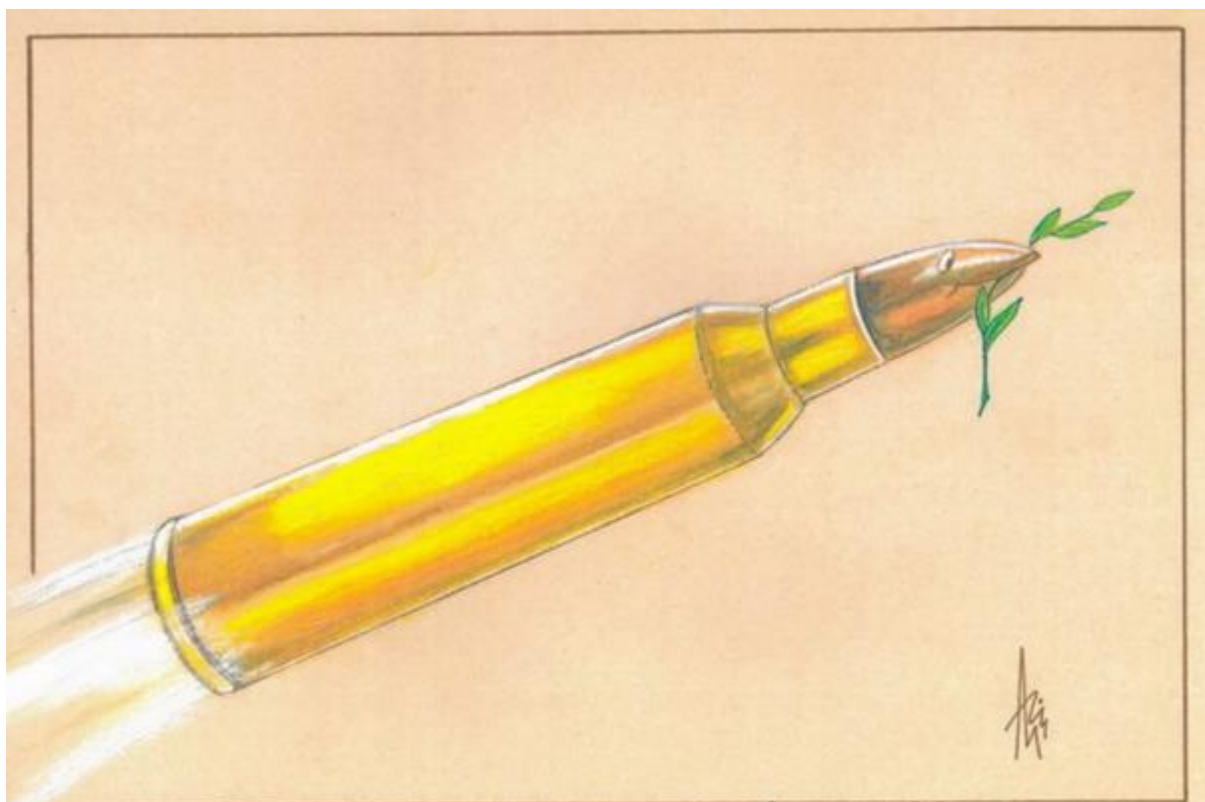

slika 47: TURIZEM II

(pobrali so mu vse ...)

slika 48: CORONA – TRETJI VAL
(iz leta 2021)

slika 49: USTAVIMO VOJNO
(iz leta 2011; aktualna tudi danes)

O delu karikaturista je Vesna Tripkovič v članku Karikatura je zdravilo za dušo (Dobro jutro; 13. marec 2004) takole razmišljala: »Vedno sem bila prepričana, da karikaturisti vedo več. Kako bi sicer bilo mogoče, da v eni sami, na videz preprosti skici, povedo zgodbo, za katero bi kdo drug potreboval na tone papirja? Kako jim vendar uspeva vzbuditi v ljudeh nasmešek, ki je pravzaprav namenjen njim samim? Kako jim uspe pri portretirancu poudariti obrazne posebnosti, detajle, kjer je mati narava skoparila ali pa bila preveč razsipna, mu portret potem podariti ali prodati in še vedno ostati njegov prijatelj?«

Milan je tudi odličen portretist. Številne znane in manj znane ljudi je upodobil na karikaturah ali pa enostavno narisal njihove portrete.

slika 50: OB KARIKATURI ELVISA PRESLEYA NA RAZSTAVI V MERCATOR CENTRU
(leta 2007; razstava karikatur Milana Alaševiča; Mercator center; 2007;
fotografija je last g. Milana Alaševiča)

slika 51: ZLATKO ZAHOVIČ
(2011; karikaturu hrani g. Zlatko Zahovič)

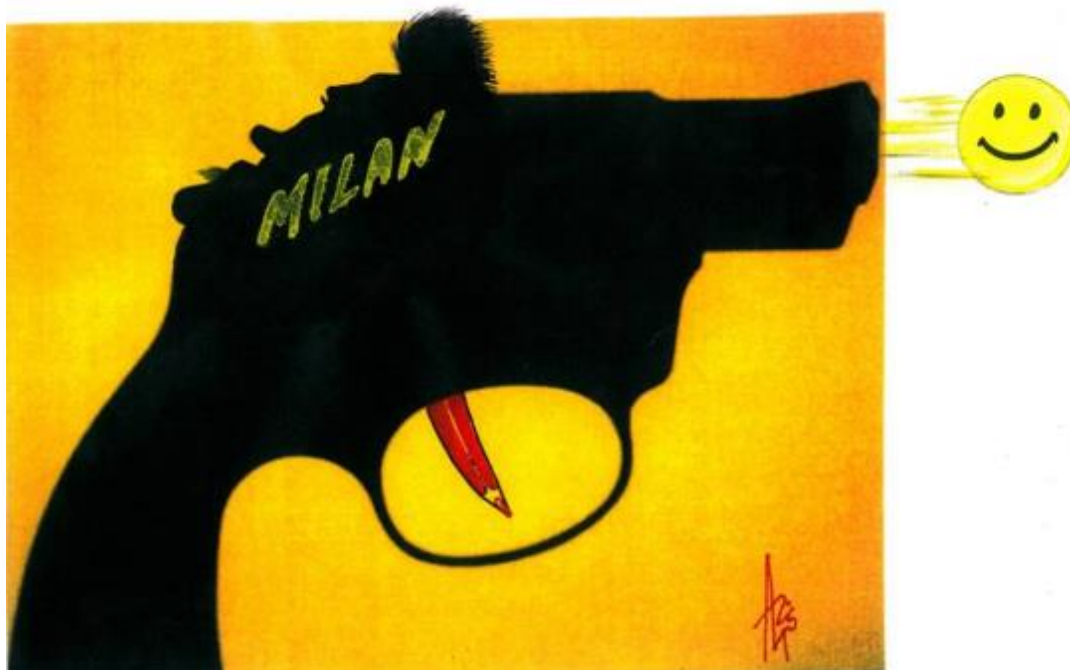
slika 52: ANTON ŠEPETAVC, RAVNATELJ I. GIMNAZIJE V CELJU
(2017)

slika 53: MR. BEAN
(iz leta 2003; fotografija portreta je last g. Milana Alaševiča)

slika 54: BORIS JOHNSON, PREDSEDNIK VLADE ZDRUŽENEGA KRALJESTVA
(2020; karikatura je last g. Milana Alaševiča)

slika 55: MILANOV AVTOPORTRET NA KARIKATURI UBIJ ME NEŽNO, Z NASMEHOM
NA LICU
(leta 2015; karikatura je last g. Milana Alaševiča)

Umetnostna zgodovinarica, prof. Marlen Premšak iz Celja, je o njegovem delu zapisala: »Zna izraziti, zna upodobiti. S preprosto, a natančno črto, s figuro v prostoru, s tipizirano risbo in tekočo potezo nastajajo kompozicije, v katerih ni prostora za gostobesednost, motiv je jasen, sporočilo učinkovito. Strip, karikatura, dobro ujet izraz na obrazu znanih slovenskih kulturnih in političnih delavcev... Nastal je ogromen opus, s katerim si je Milan Alašević za vedno odmeril prostor v sodobni slovenski karikaturi.« (iz Predloga za priznanje Srebrni celjski grb, leta 2019)

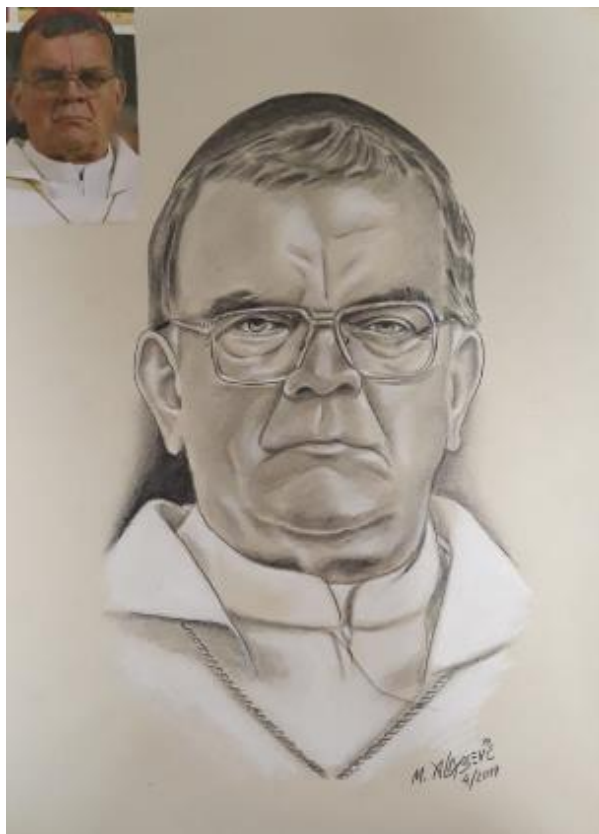
Med njegovimi likovnimi deli so tudi mnogi portreti znanih in manj znanih ljudi.

slika 56: PORTRET ŽUPANA MOC, GOSPODA BOJANA ŠROTA
(leta 2018)

slika 57: NASTAJANJE PORTRETA GOSPE MARIJANE KOLENKO
(leta 2020)

slika 58: PORTRET msgr. dr. STANISLAVA LIPOVŠKA, CELJSKEGA ŠKOFA
(leta 2019; g. Lipovšek je častni meščan Celja)

slika 59: CELJAN, GOSPOD KRISTIAN KOŽELJ
(leta 2020)

slika 60: RAY CHARLES
(leta 2009)

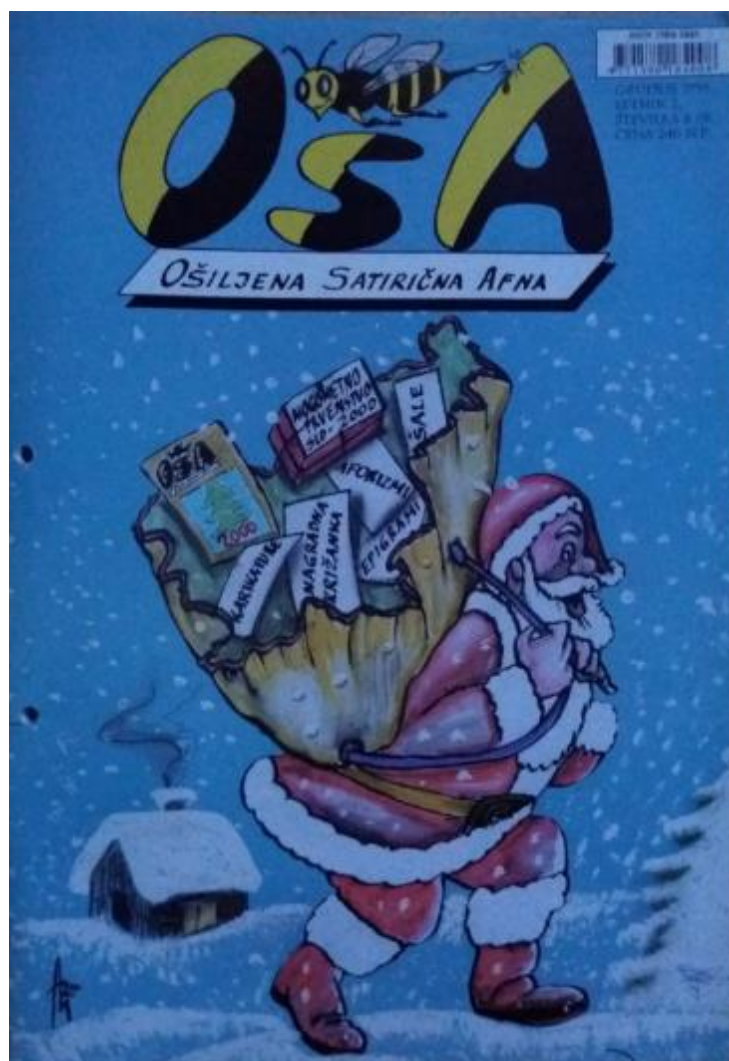

slika 61: PROF. DR. LIM, GLAVNI ORGANIZATOR MEDNARODNEGA NATEČAJA
KARIKATUR SICACO V JUŽNI KOREJI
(leta 2017)

Milan je bil dve leti urednik za karikature pri humorističnem časopisu Osa (Ošiljena Satirična Afna), ki je od leta 1999 izhajal v Sloveniji. Za časopis je narisal tudi logotip.

slika 62: LOGOTIP HUMORISTIČNEGA ČASOPISA OSA
(logotip je delo Milana Alaševiča)

slika 63: NASLOVNICA HUMORISTIČNEGA ČASOPISA OSA
(karikatura na naslovnici je delo Milana Alaševiča, urednika za karikature)

slika 64: PRVI POGLED NA PORTRET
(leta 2016; na festivalu karikature v Prizrenu, Kosovo)

slika 65: AVTOPORTRET
(leta 1989; Milan se je narisal »po spominu«)

Ker je bilo zanimanje za karikature vse manjše, se je Milan pričel ukvarjati tudi z drugimi zvrstmi likovne umetnosti. »Poleg karikature se ukvarjam še z izdelavo različnih reklam. Predvsem gre za risanje različnih sporočil, različnih znakov, ki bi jih radi naročniki imeli na določenem prostoru, na primer na plakatu, fasadi in podobno,« pojasni.

Oblikoval je več reklamnih vizitk.

slika 66: VIZITKA SLIKOPLESKARSTVA AGRES GILTON S. P.

slika 67: VIZITKA HIŠE PIVA

Veliko je po naročilu slikal na fasade, ustvarjal v cerkvah, obnavljal kapele, risal slike na stene v stanovanjih, na spomenikih, ilustriral knjige, risal plakate za gledališke predstave ...

Rad se loti risanja »v živo«, ko na licu mesta izdela portret ali karikaturu. Vključuje se v različne aktivnosti in prireditve, organizira festivale karikatur ... Kot sam pravi, mu dela, tudi sedaj, ko se je upokojil, nikoli ne zmanjka.

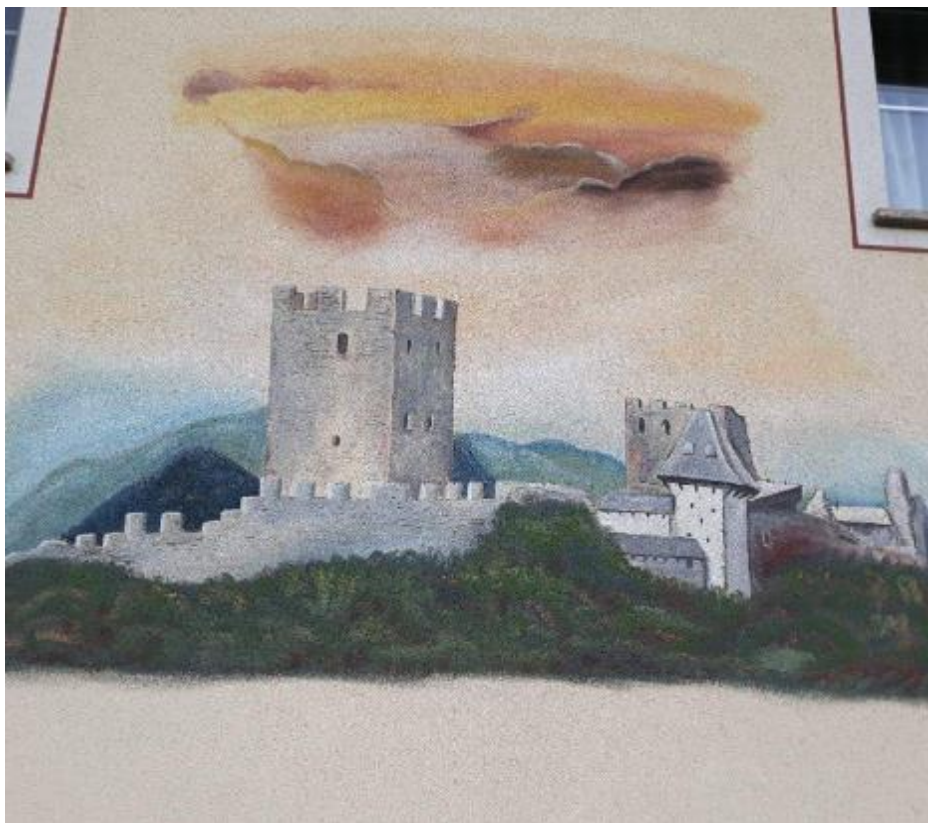

slika 68: MILAN V ŽIVO RIŠE V ODDAJI DOBRO JUTRO (TV SLO)
(leta 2020)

Pogosto se je lotil tudi poslikav otroških sob in dnevnih sob, sten v hotelih, restavracijah ...

slika 69: CELJSKI STARI GRAD NA STENI
(leta 2019; slika je velikosti 3 x 1,7 metra)

slika 70: CELJSKI STARI GRAD NA FASADI PRIJATELJEVE HIŠE
(leta 2005)

slika 71: MED USTVARJANJEM SLIKE ZADNJA VEČERJA
(leta 2018; slika je na steni)

slika 72: POSLIKAVA V CERKVI
(leta 2021; katera cerkev je to, je pa še skrivnost)

slika 73: POSLIKAVA FASADE NA CERKVENEM OBJEKTU KARITAS
(leta 2021; dimenzije 2,70 x 1,80 metra)

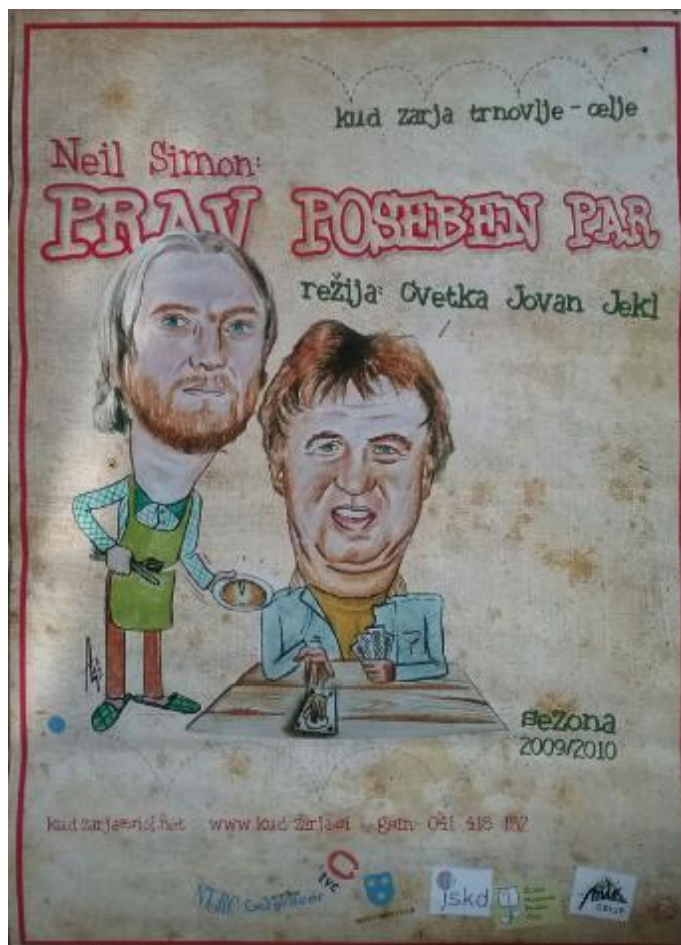
slika 74: OBNOVA KAPELE
(leta 1998)

Milan rad pove, da ima rad celjsko zgodovino in da je ponosen na njo. V zgradbi v središču Celja, kjer je možno najeti sobo za prenočevanje, pri Fazarincu, je nad vrati sob, ki jih sedaj imenujejo kar po celjskih grofih, narisal njihove portrete.

slika 75: PORTRETI CELJSKIH GROFOV
(leta 2018)

Za gledališke skupine je risal plakate.

slika 76: PLAKAT ZA GLEDALIŠKO PREDSTAVO GLEDALIŠČA ZARJA TRNOVLJE
(leta 2009; Niko Korenjak in Živko Beškovnik)

Narisal je tudi nekaj dekoracij za embalažo prodajnih artiklov.

slika 77: VESELA EMBALAŽA ZA OTROŠKO OBUTEV
(za tovarno Tolo Šentjur)

Za Novi tednik in radio Celje je oblikoval koledar.

slika 78: KOLEDAR NOVEGA TEDNIKA IN RADIA CELJE ZA LETO 2016

V zadnjem času se večkrat sooči tudi s tršimi materiali. Z velikim občutkom gravira na spomenike. Na marmor s prosto roko riše z diamantno iglo.

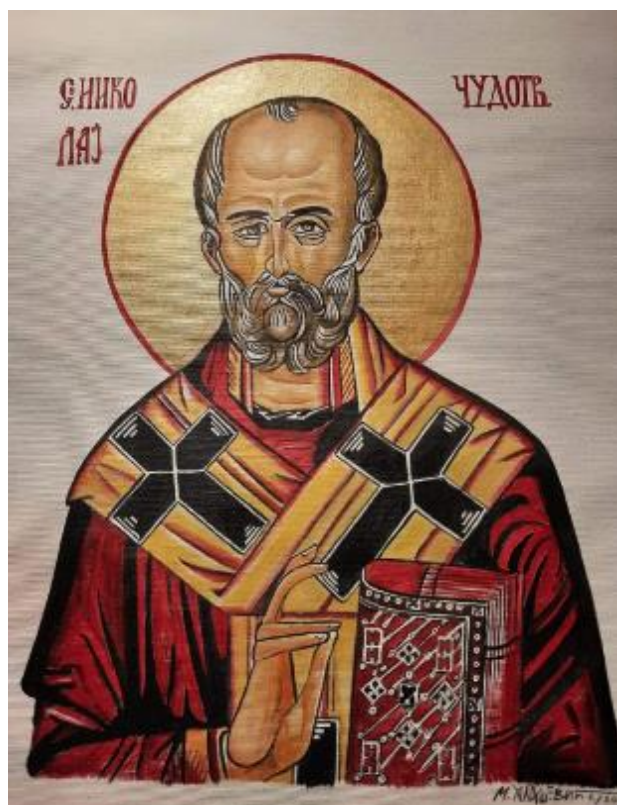

slika 79: MED GRAVIRANJEM SLIKE NA SPOMENIK
(leta 2017)

Večkrat se loti tudi izdelave ikon. To so slike z versko vsebino, ki so značilne za pravoslavne cerkve. Praviloma prikazujejo Jezusa, Marijo in svetnike.

slika 80: MILANOVA ZADNJA IKONA
(izdelana februarja 2022; prikazuje Sv. Petko; za prikaz velikosti jo drži v roki)

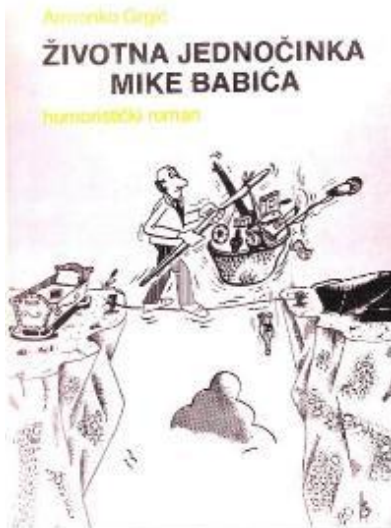

slika 81: ENA STAREJŠIH IKON (2021)

Sodeloval je pri več knjižnih izdajah. Tako kot pisec aforizmov in ustvarjalec karikatur, kot ilustrator.

Bibliografija:

Životna jednočinka Mike Babića; Armonko Grgić; Štampa Grafična; Doboj; 1985 (Milanova ilustracija na naslovnici)

slika 82: NASLOVNICA KNJIGE ARMONKA GRGIĆA (1985)

Đavo je odnio šalu; Armonko Grgić; samozaložba; 1991; (Milanova ilustracija na naslovnici)
Nihče ni popoln – zbirka 555 naj vicev; zbral in uredil Marjan Furlan; Založba Mavrica Celje; 1991; (Milan narisal ilustracije)

Hišna pomočnica; Katja Jazbec; samozaložba; 1997; gospodinjski priročnik (Milanove karikature)
Priročnik za ugankarje; Jože Bordon; 1998 (Milanove ilustracije)

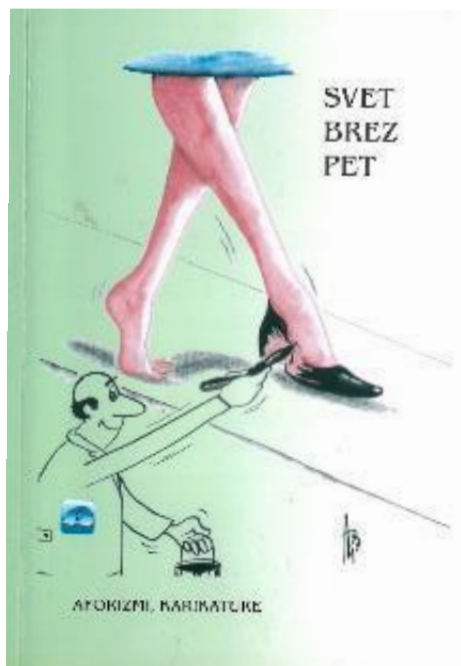
Bosi spijo obuti – aforizmi; zbral in uredil Zlatko Kolar; Borovo Trade Celje; 2001; (objavljene Milanove karikature in aforizmi)

Zaljubljeni grofič; Gojko Jevšenak; Grafika Gracer; 2003 (Milanove ilustracije)

slika 83: ENA OD ILUSTRACIJ V KNJIGI ZALJUBLJENI GROFIČ (2003)

Svet brez pet – aforizmi in karikature; zbral in uredil Zlatko Kolar; Borovo Trade Celje; 2005
(objavljene Milanove karikature; Milanova karikatura na naslovnici)

slika 84: NASLOVNICA KNJIGE SVET BREZ PET
(leta 2005)

Moj opapajček zajček: Barbara Jurički: samozaložba: 2017 (Milanove ilustracije)
Sitne misli – mozgalice; Peko Laličič; Štampa Sven; Niš; 2019 (Milanova karikatura na naslovnici)

Milan si je vrsto let prizadeval, da bi karikature približal širšemu krogu ljudi. Več let je, kot karikaturist in kot član ocenjevalne komisije, sodeloval na mednarodnem salonu karikatur Čvorak v Bjelovarja na Hrvaškem. V devetdesetih letih prejšnjega stoletja je poskrbel, da so tudi Slovenci lahko občudovali karikature, prispele na ta festival. V sodelovanju z izpostavo Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti v Celju, je organiziral mednarodni salon tudi v Celju in v Laškem, ter tako poskrbel, da so tudi pri nas doživeli utrip mednarodnega salona karikatur, ki so se ga udeležili številni karikaturisti z vseh kontinentov.

Te mednarodne razstave so bile:

- 1996 v Celju, na temo Ljubezen na potovanju
- 1997 v Laškem, na temo Ljubezen in pivo
- 1998 v Celju, na temo Ljubezen in denar
- 1999 v Celju, na temo Ljubezen in sir

Leta 2000 je, v sodelovanju z zobozdravnikom, gospodom Željkom Vrankićem, organiziral 1. mednarodni natečaj karikatur v Celju. Osrednja tema razpisa je bila Zobozdravstvo. Na natečaj je prispelo 1060 karikatur, ki jih je narisalo 580 avtorjev iz 46 držav iz vsega sveta. Najboljše karikature so bile razstavljene v Celjskem domu in v prodajnem centru Interspar Celje.

O natečaju je Brane Piano v dnevniku Delo zapisal: »Nasmejani na vse zobe

Smešnice in karikature iz zobozdravniških ambulant bi povečini lahko uvrstili med črni humor. V Celju pa so letos odkrili, da gre pri tematsko tako specifičnem humorju obenem za humor, ki

komunicira s človekom v univerzalnem sporočilnem jeziku, humor, ki ga lahko razumejo ljudje vseh ras in kultur.

Vsi potrebujemo zobe za vsakdanje trganje in mletje hrane, vsi trpimo zaradi občasnih zobobolov, vsi se bojimo zobozdravnikov in vsi bomo kdaj potrebovali protezo. Tako se je napletlo, da se je skupina ljubiteljev humorja in zlasti karikature pri Društvu zobozdravstvenih delavcev Celje odločila, da preizkusi, koliko je zobozdravniški humor v resnici priljubljen, zlasti pri avtorjih. Idejni oče in ena izmed gonilnih sil projekta je bil magister znanosti in doktor Željko Vrankić, zobozdravnik z zasebno prakso v prostorih zdravstvenega doma v Vojniku. Za sodelovanje je pregovoril znanega celjskega karikaturista Milana Alaševića, dobitnika več mednarodnih priznanj za svoje delo.

Vrankić in Alašević sta v začetku leta na naslove po vsem svetu, za katere še sama več prav ne veda, kje sta jih dobila, razposlala vabila za sodelovanje na 1. mednarodnem natečaju karikature v zobozdravstvu. Temo sta še nekoliko bolj podrobno opredelila. Karikature brez besed morajo biti ubrane na zob, zobe, zobozdravnike, zobobol, zobozdravniške čakalnice, zobozdravstvene asistentke, bolnike. Tehnika izvedbe je bila poljubna. V poseben poštni predal na celjski osrednji pošti so spomladi začele prihajati prve pošiljke. Do 1. septembra, ko se je rok za sprejemanje del zaključil, sta prejela 1060 karikatur 580 avtorjev iz 46 držav z vseh celin.

Nekaj so jih lahko že ob prvem pregledu izločili, izločili so tudi tiste, ki so obdelovale enako osnovno idejo. V izbor za ocenjevanje je najprej prišlo 270 izdelkov. Izmed teh je žirija, ki so jo sestavljali oba organizatorje, karikaturistka Slovenskih novic Aljana Primožič, hrvaški karikaturist Zdenko Puhin in Drago Mackošek iz celjske marketinške agencije Studio trg, v ožji izbor uvrstila 30 karikatur. Pred tednom dni se je komisija sestala v Šentjurju pri Celju in razdelila nagrade. Najprej tri zlate.« (Delo; 17. september 2000)

slika 85: ČLANEK V DNEVNIKU DELO
(leta 2000; Delo; 17. september 2000)

slika 86: ZBORNIK KARIKATUR 1. MEDNARODNEGA NATEČAJA V CELJU
(iz leta 2000)

Leta 2010 je bil Milan Alašević med posebnimi povabljenici na 30. jubilejnem mednarodnem festivalu karikature Nesreddin Hoca v Istanbulu v Turčiji. Na tem festivalu je bil Milan tudi predavatelj. Spregovoril je o razvoju karikature in o njenem vplivu. Na tem festivalu je dobil tudi laskavi naziv Ambasador kulture.

»Karikatura je najbolj aktualna umetnina. Ustvarjeno delo pove več kot tisoč besed in ravno zaradi tega me prevečkrat zaboli, ko vidim podpise in oblačke na odličnih karikaturah. ... Zagotovo ne prejmeš vsak dan naziva ambasador kulture. To je prejelo le sedem od tridesetih povabljenih karikaturistov,« je ponosno svoj uspeh komentiral za članek v tedniku Celjan. (Celjan; 5. januar 2011)

Kot odličnega karikaturista so ga večkrat povabili tudi kot ocenjevalca karikatur na različnih festivalih.

Kot član ocenjevalne komisije na mednarodnih razstavah je sodeloval:

- 1996 – Čvorak – Bjelovar – Hrvaška
- 1997 – Čvorak – Bjelovar – Hrvaška
- 1998 – Čvorak – Bjelovar – Hrvaška
- 2001 – Celje – Slovenija (predsednik žirije)
- 2005 – Strumica – Makedonija
- 2005 – Kruševac – Srbija in Črna Gora
- 2012 – Strumica – Makedonija (predsednik žirije)
- 2014 – Kriva Palanka – Makedonija (predsednik žirije)
- 2015 - Libanon
- 2015 – Zagreb – Hrvaška
- 2016 – Zagreb – Hrvaška
- 2016 – Čakovec – Hrvaška

2016 – Prizren – Kosovo
 2017 – Zagreb – Hrvatska
 2017 – Libanon
 2018 – Zagreb – Hrvatska
 2019 – Zagreb – Hrvatska
 2020 – Zagreb – Hrvatska

slika 87: KOT PREDSEDNIK ŽIRIJE – STRUMICA 2012
 (2012; predsednik žirije ocenjuje prispele karikature; fotografija je last g. Milana Alaševića)

slika 88: IZKAZNICA ČLANA OCENJEVALNE KOMISIJE – LIBANON
 (iz leta 2017)

Milan Alašević je sodeloval tudi na številnih mednarodnih razstavah – samostojnih in skupinskih, ki so bile postavljene v različnih državah na različnih kontinentih. Od tega je bilo več kot 50 samostojnih razstav.

Predstavljene so po državah.

Argentina – Cordoba

Avstralija – Coffs Harbour

Avstrija – Wolfsber, Graz

Azerbajdžan – Baku

Belgija – Knokke-Heist, Beringen, Londerzeel, Olen, Alter-Poeke

Bosna in Hercegovina – Tešanj, Doboj, Sarajevo, Zenica

Braziliya – Sao PauloPiracicaba, Piaui

Bolgarija – Gabrovo, Razgrad, Plovdiv

Ciper – Nicosia

Češka – Pisek

Črna Gora – Podgorica, Plevlja, Kalašin, Budva

Francija – Jonzac, Anglet, Saint-Just-Le-Martel

Grčija – Rhodes, Levaida, Atene

Hrvaška – Slavonski Brod, Zagreb, Varaždin, Split, Bjelovar, Imotski, Koprivnica, Blato

Indija – Hyderabad

Indonezija – Bola

Iran – Teheran, Tabriz

Italija – Ancona, Talentino, Trbiž, Marostica, Piastia, Asti, Cuneo, Bordighera, Faligno,
Trst, Codogno, Pescara, Giulianova, Rim, Gallarate

Izrael – Haifa

Japonska – Tokyo, Osaka, Saitana City, Mijagowa-Mura, Omiya City-Nippon, Kyoto,
Kogoshima City

Južna Koreja - Seul

Kanada – Montreal, Ottawa

Kitajska – Peking, Jiang Lidong

Kolumbija – Bogota, Rionegro Antioquia

Kuba – Havana

Madžarska – Budimpešta

Makedonija – Skopje, Strumica, Kriva Palanka

Mehika – Mexico City

Nemčija – Disseldorf, Berlin, Stuttgart, Lübben

Nizozemska – Amsterdam

Peru - Lima

Poljska – Waršawa, Legnica, Ketrzyn, Kozuchow, Wroclav

Portugalska – Porto, Lizbona

Romunija – Deva, Ploiesti, Calarasi

Rusija – Moskva, Kazan, St. Petersburg, Ekaterinigrad

Sirija – Damask

Slovaška – Prešov

Slovenija – Celje, Vrhnika, Ljubljana, Ribnica, Maribor

Srbija – Beograd, Čačak, Novi Sad, Priština, Kragujevac, Sokobanja, Zemun, Kruševac

Španija – Madrid, Santa Cruz De Tenerife

Tajvan – Taipe
Tanzanija – Dar El Salaam
Turčija – Ankara, Eskisehir, Istambul, Alanya, Bursa, Manisa
Ukrajina – Kiev, Odesa, Poltava, Zaporožje
Velika Britanija – London
Združene države Amerike – New York, Severni Wales

slika 89: NA ENI OD RAZSTAV – STRUMICA, MAKEDONIJA
(2018; med razlago svoje karikature, za katero je dobil zlato plaketo;
fotografija je last g. Milana Alaševića)

Milan Alašević je plodovit ustvarjalec, o katerem je umetnostna zgodovinarica, prof. Marlen Premšak iz Celja, zapisala: »Na Slovenskem verjetno ni časopisa ali revije, kjer se ne bi od časa do časa pojavljale pronicljive karikature Celjana Milana Alaševića. Risati je začel že daljnega leta 1968, se v četrto stoletje temeljito izbrusil, oblikoval lastno izrazno govorico in se razživel v zelo hitrem odzivanju na vsakodnevne dogodke. Njegovih karikatur danes prav gotovo ni več mogoče prešteti. Upodobljenih domislic je na tisoče. Videlo jih je občinstvo pri nas in v tujini, celo v deželi vzhajajočega sonca, kjer je doživel svoje največje uspehe.

Milan Alašević je samouk, ki ga je od mladih let mikala upodablajoča umetnost. Z lastnim trudom, velikimi vlaganji in nenehnim delom je nadomestil uradno šolanje in se razvil v enega najboljših slovenskih karikaturistov. Dober karikaturist je tisti, ki ga takoj prepoznamo po stilu in značilni duhovitosti, je nekoč dejal. In to je potlej s prenašanjem svojega satiričnega občutka na izzivalno belino papirja tudi dokazal.

Milan Alašević počenja celo vrsto stvari. Zanimata ga fotografija in filmska kamera, rad vzame v roke čopič ali dleto. V prvi vrsti in predvsem pa je karikaturist, človek, ki reagira na vsakdanje težave ljudi okoli sebe, ki hodi vselej s široko odprtimi očmi in zna opozorilne bodice dobro podčrtati. Njegova aktualnost ni preračunljiva. V času in prostoru živi in se zna odzivati nanju.« (Panorama, tednik naših ljudi; 27. 9. 1996)

NAGRADE IN PRIZNANJA

S svojo izvirno in nazorno predstavitvijo razmišljanja, ki ga je upodobil v karikaturi, je navdušil na številnih natečajih in festivalih.

Za svoje likovne stvaritve je bil večkrat nagrajen. Prejel je številne nagrade in priznanja v Sloveniji in v tujini.

Veliko pa mu pomenijo nagrade in pohvale, ki jih dobi od obiskovalcev, saj, kot sam pravi: »Ko te nagradi občinstvo, to pomeni največ.« Tudi zaradi tega mu je najbolj pri srcu nagrada, ki jo je leta 2001 za karikaturu prejel v Tokiu na Japonskem.

Nagrade, ki jih je prejel:

1976 3. nagrada – Pavliha – strip v treh slikah (Slovenija)

1976 karikatura leta – TV karikatura (Studio, Zagreb, Jugoslavija)

slika 90: KARIKATURA LETA 1976

(1976; nagrajena karikatura na natečaju za TV karikaturu časopisa Studio; Zagreb; Jugoslavija)

1977 2. nagrada – Bockalo (Bosna in Hercegovina)

slika 91: NAGRAJENA KARIKATURA – KADROVSKI BILJARD

(1977; 2. nagrada natečaja Buckalo; Bosna in Hercegovina – tema: KADROVANJE)

1980 1. nagrada – Mladina (Slovenija)

slika 92: PRIZNANJE TEDNIKA MLADINA
(1980; 1. nagrada s priznanjem za karikaturu tednika Mladina; Slovenija)

1983 posebna nagrada – ECO Caricatur (Slavonski Brod; Hrvaška)

1983 bronasta medalja – Yomiuri Shimbun (Tokio; Japonska)

slika 93: BRONASTA MEDALJA DNEVNEGA ČASOPISA YOMIURI SHIMBUN – TOKIO
(1983; Yomiuri Shimbun je dnevnik iz Tokia z 14 milijonsko naklado)

- 1983 posebna nagrada – Ancona (Italija)
 1986 srebrna medalja – Expo 86 (Osaka; Japonska)

slika 94: SREBRNA MEDALJA EXPO 86
 (z razstave Expo 86; Osaka; Japonska)

- 1989 posebna nagrada – Ancona (Italija)
 1991 1. nagrada – TV Juke box (RTV Koper; Slovenija)
 1993 posebna nagrada – Ancona (Italija)
 1993 posebna nagrada – Yomiuri Shimbun (Tokio; Japonska)

slika 95: SREBRNA MEDALJA ZA POSEBNO NAGRADO
 (1993; Yomiuri Shimbun; Tokio; Japonska)

- 1993 posebna nagrada – Ancona (Italija)
- 1994 posebna nagrada – Ancona (Italija)
- 1995 posebna nagrada – Daejeon (Seul; Južna Koreja)

slika 96: PRIZNANJE ZA ZMAGOVALNO KARIKATURO
(1995; priznanje za posebno nagrado v Južni Koreji)

- 1997 2. nagrada za aforizme - Borovo Trade (Celje; Slovenija)
- 1999 2. nagrada – Borovo Trade (Celje; Slovenija)

slika 97: 2. NAGRADA – NATEČAJ BOROVO TRADE
(1999; nagrajena karikatura na natečaju podjetja za obutev Borovo)

2001 odkupna nagrada publike – Saitana City Center (Japonska)

Milan Alaševič (Slovenia)
ミラン・アラセビッチ (スロベニア共和国)

slika 98: ODKUPNA KARIKATURA
(2001; nagrajena karikatura po izboru publike; Tokio; Japonska)

2002 posebna nagrada – Daejeon (Seul; Južna Koreja)

2002 nagrada za najboljši logotip Naj mesto cveti (Celje; Slovenija)

slika 99: ZMAGOVALNI LOGOTIP »NAJ MESTO CVETI«
(2002; natečaj Mestne občine Celje za logotip akcije »Naj mesto cveti« v tekmovanju za najbolj urejene objekte v Mestni občini Celje)

slika 100: PRIZNANJE MESTNE OBČINE CELJE
(2002; za zmago na natečaju na logotip akcije Naj mesto cveti)

2003 posebna nagrada – Strumica (Makedonija)

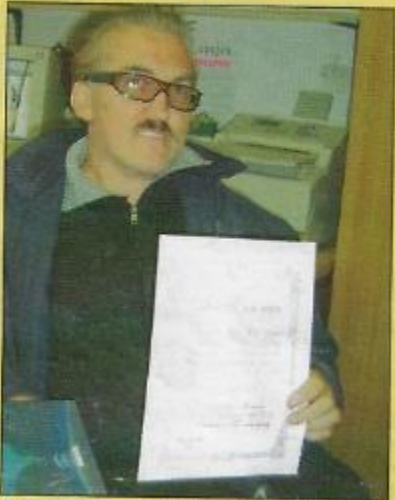

slika 101: KARIKATURA, NAGRAJENA S POSEBNO NAGRADO
(2003; posebna nagrada; Strumica; Makedonija)

2003 posebna nagrada – Daejeon (Seul; Južna Koreja)

Nagrada iz Južne Koreje

V Južni Koreji je na temo šport in igre potekal 12. mednarodni natečaj karikatur, kjer so sodelovali karikaturisti iz enainpetdesetih držav, med njimi tudi štije Slovenci. Celjan **Milan Alašević** se je na natečaj prijavil z osmimi deli in osvojil zavidljivo peto mesto. Milan je z natečajem, kjer je letos sodelovalo 615 karikaturistov z dva tisoč devetimi deli, zelo zadovoljen. Najboljša uvrstitev še naprej ostaja 1993 leta osvojeno 2. mesto na Japonskem. Trdno verjamemo, da ga je naš Celjan sposoben ponoviti, če ne celo izboljšati. (PŽ)

Kakšna je bila nagrada za peto najboljšo karikaturu v Južni Koreji, je ostala skrivnost.

Peta najboljša karikatura na svetu na temo šport in igre. Avtor je Alašević.

slika 102: O NAGARDAH SO POROČALI TUDI MEDIJI
(2003; objava v tedniku Celjan; izrezek hrani g. Milan Alašević)

2003 posebna nagrada – Lengmu (Kitajska)

2004 posebna nagrada – Lengmu (Kitajska)

2004 3. nagrada – Strumica (Makedonija)

2004 posebna nagrada – Daejeon (Seul; Južna Koreja)

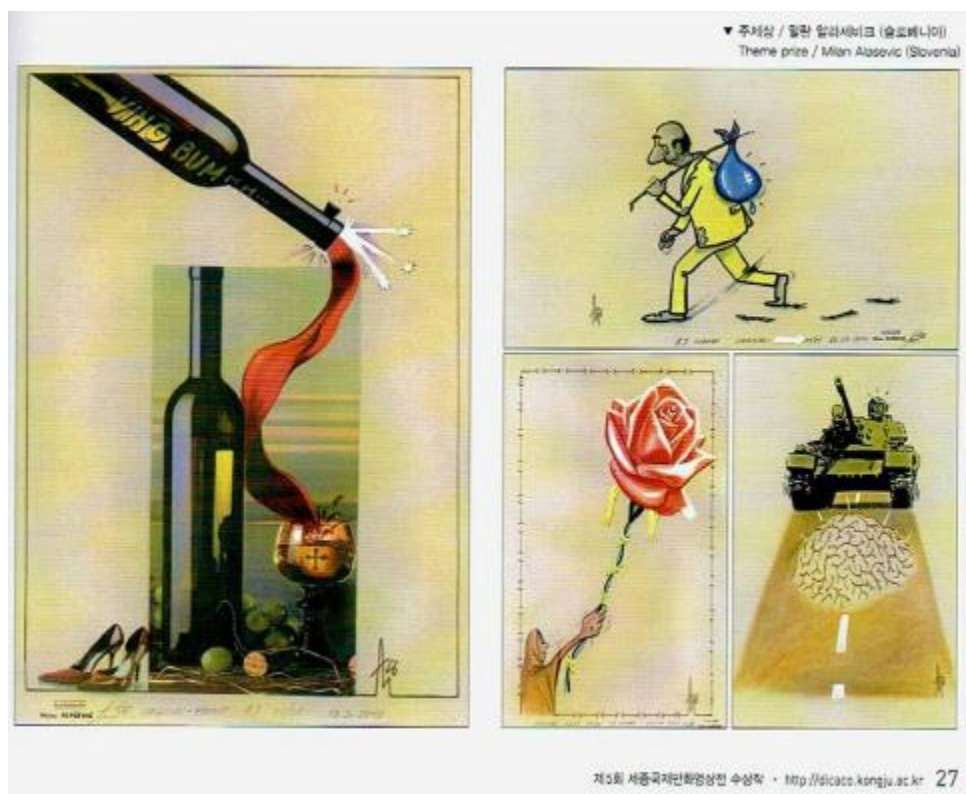

slika 103: ČLANEK, OBJAVLJEN V TEDNIKU CELJAN
(leta 2004; Celjan; 10. 11. 2004)

2005 posebna nagrada – Daejeon (Seul; Južna Koreja)

2005 posebna nagrada – Kruševac (Jugoslavija)

2006 posebna nagrada – Daejeon (Seul; Južna Koreja)

slika 104: NAGRAJENI NIZ KARIKATUR
(2016; posebna nagrada; Seul; Južna Koreja)

2010 priznanje in naziv AMBASADOR KULTURE na simpoziju v Istanbulu

2011 posebna nagrada – Teheran (Iran)

slika 105: ZLATNIK – POSEBNA NAGRADA
(2011; Teheran; Iran – tema: PRODUKTIVNOST)

Nagrada Alaševiću

Na mednarodnem tekmovanju Dicaco 2012 za najboljšo svetovno karikaturu na temo ekologije je naš sodelavec Milan Alašević iz Celja v konkurenci 507 avtorjev iz 54 držav osvojil posebno nagrado za spodnjo karikaturu.

Iz Slovenije sta sodelovala le še Radko Oketič iz Sežane in Zoran Jošić iz Celja.

Izmed 1408 poslanih del so jih 318 izbrali v ožji krog. Izbor je potekal v mestu Daejeon v Južni Koreji. Čestitamo!

(ur)

Nagrajena karikatura

slika 106: OBJAVA O NAGRADI V TEDNIKU PANORAMA
(tednik Panorama; 17. januar 2013)

2013 glavna nagrada – Kriva Palanka (Makedonija)

slika 107: DIPLOMA ZA NAGRAJENO KARIKATURO – SNAHA IN TAŠČA
(2013; Kriva Palanka; Makedonija)

slika 108: »POKAL« ZA NAGRADO GRAND PRIX
(2013; Kriva Palanka; Makedonija – tema: SNAHA IN TAŠČA)

2013 posebna nagrada – Plevlja (Črna gora)

slika 109: NAGRAJENA KARIKATURA - BEG MOŽGANOV
(2013; posebna nagrada – Plevlja; Črna Gora)

2014 3. nagrada – Avtokarikatura (Zagreb; Hrvatska)

slika 110: NAGRAJENA KARIKATURA – AVTOKARIKATURA
(2014; 3. nagrada; Zagreb; Hrvatska)

slika 111: PRIZNANJE ZA OSVOJENO 3. NAGRADO
(2014; natečaj avto-karikaturo; Zagreb; Hrvatska)

2014 2. nagrada – London (Velika Britanija)

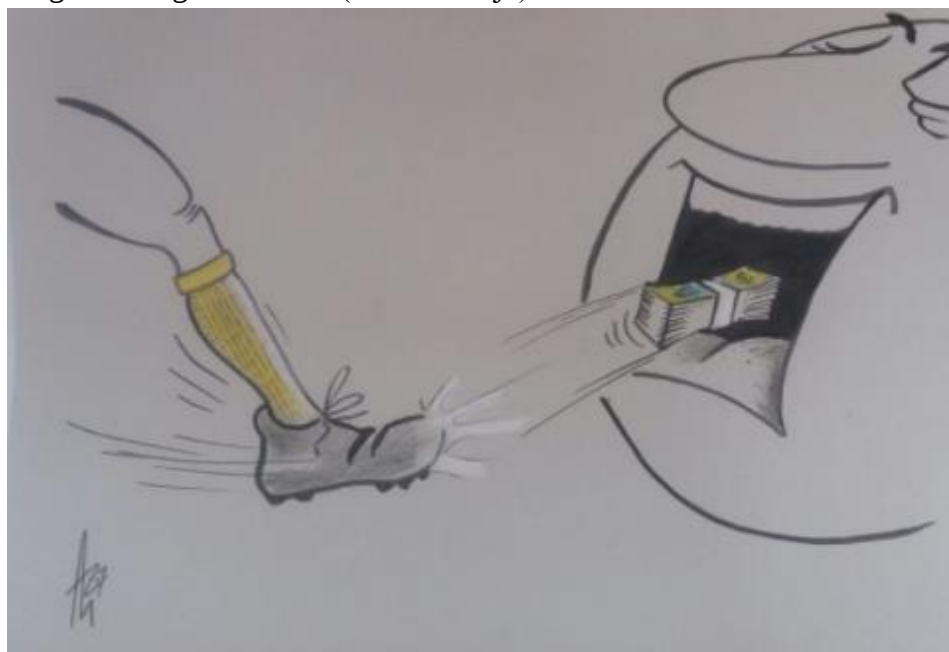
slika 112: SREBRNA ŽLICA ZA OSVOJENO 2. NAGRADO - LONDON
(2014; darilo kraljice Elizabete II. - natečaj na temu LAKOTA)

- 2016 posebna nagrada – Sisak (Hrvaška)
- 2016 posebna nagrada – Kuvajt (Kuvajt)
- 2016 posebna nagrada – Seul (Južna Koreja)
- 2016 posebna nagrada – Zlatna kaciga (Kruševac)

slika 113: PRIZNANJE ZA NAGRADO V KRUŠEVCU
(leta 2016; na 24. mednarodnem festivalu humorja in satire;
ista karikatura je bila nagrajena v Londonu leta 2014)

- 2017 glavna nagrada – Seul (Južna Koreja)

slika 114: NAGRAJENA KARIKATURA – NOGOMET
(2017; glavna nagrada; Seul; Južna Koreja – tema: NOGOMET; iz kataloga)

2018 zлата plaketa – Strumica (Makedonija)

slika 115: NAGRAJENA KARIKATURA – KARNEVAL – BLAGA EROTIKA
(2018; zлата plaketa; Strumica; Makedonija)

slika 116: ZLATA PLAKETA
(2018; Strumica; Makedonija – tema: KARNEVAL – BLAGA EROTIKA)

2018 posebna nagrada – Sicaco (Seul; Južna Koreja)

slika 117: NAGRAJENI KARIKATURI – GLOBALIZACIJA
(2018; posebna nagrada; Seul; Južna Koreja; objavljeno v biltenu – tema: GLOBALIZACIJA)

2019 finalni izbor – 8. mednarodni festival karikatur na temo OLIVE (Kyrenia; Ciper)

slika 118: PRIZANNJE ZA NAGRAJENO KARIKATURO
(2019; finalni izbor; Kyrenia; Ciper)

slika 119: NAGRAJENA KARIKATURA – tema - OLIVE
(2019; nagrajena karikatura na temo OLIVE; 8. mednarodni festival karikatur; Kyrenia; Ciper)

2019 častno priznanje – Šariš (Slovaška)

slika 120: NAGRAJENA KARIKATURA NA TEMO PIVO
(2019; častno priznanje za karikaturu na temo PIVO; Šariš; Slovaška)

slika 121: PRIZNANJE ZA NAGRAJENO KARIKATURO – tema PIVO
(2019; mednarodni natečaj na temo PIVO; Šarš; Slovaška)

2019 najvišje priznanje – Sicaco (Seul; Južna Koreja)

slika 122: IZ KATALOGA NAGRAJENIH KARIKATUR V JUŽNI KOREJI
(leta 2019)

2020 nagrada za niz karikatur – (Seul; Južna Koreja)

slika 123: NAGRAJENE KARIKATURE – tema - CORONA
(2020; Seul; Južna Koreja – tema: CORONA)

Leta 2019 so njegove uspehe in njegovo skrb za promocijo Slovenije in Celja opazili tudi v domačem Celju in mu podelili enega najvišjih celjskih priznanj – bronasti celjski grb za izjemen ustvarjalni opus ter dosežke v karikaturi, ilustraciji in sliki doma in po svetu.

V obrazložitvi so zapisali: »Milan Alašević živi in dela v Sloveniji od leta 1971. Že več desetletij aktivno sodeluje v posebni zvrsti likovne dejavnosti, in sicer v karikaturi. Izraža se v umetniškem žanru, ki je marsikdaj neupravičeno prezrt, razmeroma redek, pa zato tem bolj dragocen.

Izvrstni dosežki Milana Alaševića v karikaturi, ilustraciji in sliki temeljijo na njegovem kritičnem spremljanju družbenega življenja, ki ga opazuje in vrednosti z angažirano in satirično refleksijo. Od prvih objav do danes Milan Alašević prispeva v prostor razvoja karikature svoje izvirne ideje, ki jih tudi v likovnem smislu dosledno realizira.

Razvil je svojstven slog, ki so ga opazili tudi mediji in organizatorji razstav in festivalov karikatur. Nedvomno izstopa s prepoznavnim avtorskim zapisom z bogato sporočilno vrednostjo, kar mu je odprlo vrata v številne domače in tuje revije, publikacije in razstave v različnih mednarodnih okoljih. Svojo ustvarjalnost in iskrive likovne rešitve je preverjal s sodelovanjem na mednarodnih razstavah karikatur, plakatov, stripov in drugih vrst oblikovanja. Kot izbrani povabljenec je sodeloval na 30. Mednarodnem festivalu karikature Nesreddin Hoca v Istanbulu.

Veliko njegovih del je bilo sprejetih v ožje izbore in so bila tudi razstavljena v močni mednarodni konkurenci. Preboj na mednarodno polje angažirane karikature mu je prinesel vrsto nagrad in prestižnih priznanj. Gre za umetniški, kreativni žanr, v katerem le redki ustvarjalci uspejo doseči tudi mednarodna priznanja, zato so tovrstni uspehi še pomembnejši. Z mednarodnim udejstvovanjem je tako izjemno prispeval tudi k ugledu mesta Celja in promociji njegove kulturne podobe v svetu.

Milan Alašević se vsa leta tvorno vključuje v kulturno življenje Celja, sodeluje s številnimi organizacijami in ustvarjalci. Od leta 1976 do leta 1994 je bil član Društva likovnih amaterjev Celje, od leta 1981 je član Hrvatskog društva karikaturista. Sodeluje s skoraj vsemi časopisi in revijami, kjer občasno objavlja svoje karikature (Večer – Toti list, celjski Pipec, Dolenjski list Novo Mesto, Panorama Slovenska Bistrica, Salamonove izdaje ...). Izdelal je tudi kar nekaj logotipov in scenografijo za drugi Koncert dobrote Karitasa v Celju. Leta 2002 je bil njegov logotip izbran za akcijo Naj mesto cveti v tekmovanju za najbolj urejene objekte v Mestni občini Celje.

V zadnjih letih minulega stoletja pa je ob pomoči Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Celje navezal stik z mednarodnim salonom Čvorak v Bjelovarju in v Celje pripeljal mednarodni salon karikatur, ki so se ga udeležili številni avtorji z vseh kontinentov.

Od leta 1994 ima kot slikar karikaturist status samostojnega ustvarjalca na področju karikature. Za nadpovprečne rezultate in uspešno karikaturno umetniško ustvarjalno delo na področju karikature doma in v tujini Mestni svet Mestne občine Celje Milanu Alaševiću podeljuje bronasti celjski grb.«

slika 124: IZ OBJAVE O DOBTINIKIH OBČINSKIH PRIZNANJ MOC CELJE
(Celjan; 10. april 2019)

slika 125: NAGRAJENCI MESTNE OBČINE CELJE ZA LETO 2019
(2019; Milan Alašević stoji četrti z desne; fotografija je last g. Milana Alaševića)

DRUGI O MILANU ALAŠEVIĆU

ga. Milena Alašević, nečakinja (Vrhnika, Slovenija)

»Že kot majhna se spominjam, da je stric Milan bil skorajda tako igriv in šaljiv, kot mi, otroci. Vedno se je znal spustiti na otroški nivo, se poistovetiti z nedolžnim in iskrenim otroškim navdušenjem nad vsako stvarjo in vedno je pripovedoval šale in izumljal nove smešne situacije, ki jih je ustvarjal z besedno igro in mimiko. Otroci smo vedno uživali v njegovi družbi. Usoda je tako nanesla, da Milan nima otrok. Res škoda, saj bi bil izjemen očka.

Tudi, ko sem odrasla, je Milan ostal skorajda isti. Vedno pripravljen na preprosto in prijetno druženje. Strica Milana bi lahko z eno besedo opisala kot »dobrovoljčka« in »večnega otroka« v smislu neposredne iskrenosti in vedrine duhá. Marsikomu se lahko zazdi nenavaden, ekscentričen, poseben. No, saj smo vsi ljudje – vsak zase - nekaj posebnega. Toda večini ljudi, ki z vstopom v odraslo dobo in prezaposlenostjo z resnimi, odraslimi in vsakdanjimi življenjskimi problemi, manjka ravno to, kar je Milan pri sebi ohranil. Manjka nam sproščenosti in duhovitosti. Tako pa nas nezadovoljstvo ali zagrenjenost zlahka potegneta navzdol. Ne znamo se umakniti od življenjske naglice, v katero nas peha dandanašnji tempo življenja. Ohraniti mirnost, pozitiven pogled na življenje, začinjen s kančkom humorja in hudomušnosti – to, menim, da je tisto, kar potrebujemo, ne glede na težavnost in tragičnost okoliščin, v katerih se znajdemo. Tako je situacije lažje obvladovati in jih reševati. Milan deluje na tak način.

Ohranil je tisto neposredno iskrenost, ki je lastna vsakemu otroku, predno se od njega zahteva, da začne prevzemati odgovornost. Tako si začnemo nadevati različne maske, kakršne zahteva družba in si jih sproti menjamo glede na situacijo. Pod masko pa se nahaja skrita slabovoljnost, ker se ne moremo izraziti, kot bi si želeli in pomanjkanje energije, ker smo jo vso porabili za pretvarjanje z namenom prilagajanja družbenim zahtevam in merilom. Milan družbene maske ne pozna in je ne nosi. Nikdar je ni. V vsaki njegovi besedi se izraža pristno mnenje in iskren odziv na situacijo. Ne glede na to kaj si bodo drugi mislili. To je v njegovih očeh njihov problem, s katerim naj se sami spopadejo. On se s tem ne ukvarja. Marsikoga to lahko zmoti, toda, če Milana poznaš (in ga spoznaš), veš, da za tem stoji ena najbolj iskrenih in avtentičnih (pristnih) osebnosti, kar si jih kdaj imel priložnost spoznati. Vsi smo že kdaj srečali ali imeli opravka z ljudmi, ki iskreno povedo kaj si mislijo, tudi če je to mnenje negativno. Take ljudi po navadi odrinemo na stran, saj so preveč neposredni, in ne vemo, kako bi reagirali na takšne izjave, kajti večina odnosov je oblikovanih, preoblikovanih in zapakiranih v nekakšno neprodušno družbeno matrico v smislu »kaj se spodobi in kaj ne« in se ob srečanju z neposrednimi ljudmi raje diplomatsko umaknemo iz odnosa. Milan pa je vedno iskren, a nikdar žaljiv.

Zelo ga tudi zmotijo krivice in nepravčnosti. In to bo glasno in jasno povedal. Brez zadržkov. Obožuje naravo in živali.

Prepričana sem, da, v kolikor bi družina imela finančne zmožnosti šolati ga na likovni akademiji, bi njegova pot potekala bolj strmo navzgor. Vse kar zna narisati, se je naučil sam. Je v celoti samouk in to mu še dodatno dviguje vrednost.

Menim, da, v kolikor ne bi bil karikaturist, bi bil odličen zagovornik človekovih pravic in živali oziroma bi se v kakšni nevladni organizaciji boril za boljši jutri vseh nas.«

g. Živko Beškovnik, sodelavec in prijatelj (Celje, Slovenija)

»Moje srečanje in sodelovanje z Milanom Alaševićem.

Kdaj sva se prvič srečala in seznanila in ali naju je kdo seznanil, se niti ne morem točno spomniti. Mislim, da je bilo, ko je Milan Alašević prinesel v Celje idejo za sodelovanje in navezavo stikov z mednarodnim salonom karikatur »Čvorak« v Bjelovarju v sosednji Hrvaški, katerega organizator in ustanovitelj je bilo Časopisno založniško podjetje »Čvor« iz Bjelovarja. Milan Alašević pa je bil takrat že kar nekaj časa član mednarodne žirije in uveljavljeno ter spoštovano ime tega festivala. Kot sem pobrskal po zapisih, bi to moralo biti nekje v letih 1995 – 96. In z njegovo pomočjo smo tako v Celju in v Laškem, v povezavi z omenjenim salonom karikatur Čvorak ter v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, dobili in doživeli razstavo karikatur najvišjega mednarodnega ranga. Kot zanimivost, vse so bile na temo ljubezni: 1996 v Celju "Ljubezen na potovanju, 1997 v Laškem "Ljubezen in pivo", 1998 v Celju "Ljubezen in denar" ter 1999 ponovno v Celju "Ljubezen in sir".

In sedaj še o Milanu Alaševiću, kot osebnosti. Že takoj ob najini seznanitvi me je fascinirala njegova, ne drugačnost, ampak neka posebnost! Posebnost v neverjetni energiji, ki je, medtem ko sva se pogovarjala, kar "špricala" okoli njega, kot to radi rečemo pogovorno. Misli in seveda posledično tudi besede, so mu kar prehitevale eno drugo, tako da sem potreboval kar veliko mero koncentracije, da sem mu lahko sledil. Kar koli in kdaj koli pa je Milan pripovedoval, pa je pripovedoval z neverjetnim žarom in mislim, da je bilo prav to tisto, kar me je vedno pritegnilo in zanimalo pri njemu! Vedno poln elana, vedno pozitivnih misli, vedrega razpoloženja in nasmejan. Če dobro pomislim, pravzaprav ne vem, da bi kdaj bil slabe volje, kaj šele jezen! Mislim, da ima Milan Alašević vedno in povsod ljudi rad. In če k temu njegovemu značaju pridjamo še njegov talent, kot karikaturista, dobimo pravo razburkano kombinacijo vsega naštetega. In to se je pri njemu vedno manifestiralo v njegovih stvaritvah. V pozitivnem pomenu seveda, v idejah in v izvedbi njegovih karikatur, ki pravzaprav na osupljiv način reflektirajo vsakodnevne aktualnosti, s prefinjeno kritično ostjo. Kot je pred leti med drugim zapisal znani Celjan, likovnik in literarni ustvarjalec, pokojni Drago Medved, je v posebni zvrsti likovne dejavnosti, karikaturi, Milan Alašević "razvil svojstven prepoznaven slog, kar so opazili tudi mediji in organizatorji razstav in festivalov karikatur". In res, njegove karikature so dosegle številna priznanja, nagrade in odmeve na najvidnejših in največjih mednarodnih razstavah karikatur, praktično na vseh kontinentih. V Evropi od vzhoda do zahoda, v Severni in Južni Ameriki, Afriki, Japonski, v Avstraliji ...

Pri vseh teh dosežkih pa je Milan ostal predvsem in samo človek! Skromen in preprost ter iskren! Kot so iskrene njegove karikature. Kot je vedno iskren njegov nasmeh, s katerim izraža resnično radost in veselje ob snidenju!

In prav to me je in me še vedno pri njemu najbolj fascinira in privlači!

Živko Beškovnik«

g. Goran Maravić, prijatelj karikaturist (Sremski Karlovci, Srbija)

»Velika mi je čast da nešto kažem o gospodinu Milanu Alaševiću koji je prošao dug radni i životni put da bi postao doajen karikature i likovne umetnosti uopšte. Svoj visoki domet postigao je u specifičnoj grani umetnosti koja dugi niz decenija nije bila prihvaćena kao ostale grane umetnosti, a opet razgranata u svim kulturama nekoliko vekova unazad. Milana sam upoznao preko društvenih mreža pokušavajući pronaći što više značajnih karikaturista iz čitave Jugoslavije, za moju knjigu „Dva veka karikature na prostorima Jugoslavije“. On mi je pomogao u tome i upoznao me sa ljudima do kojih je mogao doći. Nakon završetka knjige došao sam u Sloveniju

gde sam bio njegov gost. Obišli smo mnoge znamenitosti Celja i okoline. Milan je predstavio svoja umetnička dela koja su bila šira od samog pojma rada na karikaturi. Shvatio sam da je Milan poštovan i cenjen kao čovek i umetnik i da je za svoj rad i delovanje dobijao mnoga društvena priznanja. Drugi put smo se sreli na Koloniji karikature u Zrenjaninu, da bi završili kod mene u Sremskim Karlovcima. Svojim specifičnim smislom za humor i glumu dao je veliki doprinos jugoslovenskoj karikaturi, a mnogobrojne nagrade iz svih delova sveta to potvrđuju. Često je pozivan u mnoge zemlje da bude član žirija povodom održavanja festivala karikature. Želim mu da i dalje razvija svoj duh i kroz karikaturu da nas uveseljava, a često i opomene.

Goran Maravić 24.2.2022. godine, Sremski Karlovci«

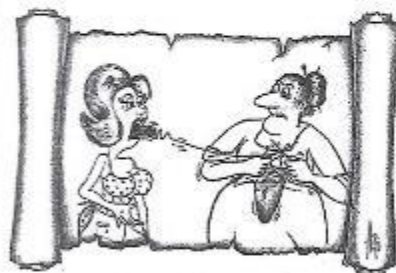
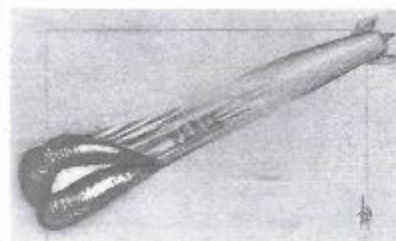

slika 126: g. GORAN MARAVIĆ PREDAJA g. MILANU ALAŠEVIĆU SVOJO KNJIGO (2019; med predajo knjige Dve stoletji karikature na ozemlju Jugoslavije; v knjigi je predstavljen tudi g. Milan Alašević)

творena je 2012. godine. АЛАШЕВИЋ МИЛАН (15.9.1952. – Slovenački karikaturista, рођен у Приштини 1952. године. Позанимању је самостални културни радних, карикатуриста. Живи у Цељу скоро пола века. Објављивао је у домаћим и иностраним листовима и часописима: „Son Blague“ Француска; „Карузела“ Пољска; „Punch“ Енглеска; „Ludas matu“ Мађарска; „Крокодил“ Москва; „Стриел“ Бугарска; „Паланте“ Куба; „Остен“ Македонија; „Јез“ Београд; „Павлиха“ Словенија; „Бошало“ БиХ; „Рошач“ Словачка; „Слободна Далмација“; „Вјесник“; „Спортске новости“; „Бродолом“; „Данас“; „Вечерњи лист“ Хрватска; „Борба“; „Експрес Политика“; „Новости“; „ТВ Новости“; „РТВ Ревуја“ Србија; „Јединство“; „Рилиндија“; „Тан“; „Зеренерисе“; „Тхумби“ Косово и Метохија; „Побјела“; „Нова Македонија“; „Дневник“; „Дело“; „Вечер“... Учествовао је у покретању часописа „Оса“ у Словенији. Био је уредник карикатуре од 2000 – 2002. године. За свој рад добио је следеће награде: Трећа награда „Павлиха“ 1976. године; Друга награда „Бошало“

1977. БиХ; Прва награда „Младина“ 1980. Словенија; Посебна награда „Рибепливају леђно“ 1983. Хрватска; Награда „Цитатикон“ Yomiuri Shimbun“ 1983. Јапан; Посебна награда 1983, 1989., 1993. и 1994. Анкона; Друга награда за карикатуру на „Експо 86“ Осака, Јапан; Прва награда ТВ Копар за портретну карикатуру 1981. године; Посебна награда Yomiuri Shimbun, 1993. Јапан; Специјална награда 1995, 2002, 2003, 2004, 2005. и 2006. Сеул; Друга награда за карикатуру „Борово“ у Цељу 1999. године; Специјал прицпе – саитапе 2001. Јапан; Посебна награда Струмица 2003. Македонија; Посебна награда Ленгму 2003 и 2004. Кина; Трећа награда 2004. Струмица; Посебна награда Крушевац 2005. године. До сада је имао преко педесет самосталних изложби. Позиван је више пута да буде у жирију многих међународних фестивала карикатуре.

116

Горан Маравић – Два века карикатуре на просторима Југославије

slika 127: PREDSTAVITEV MILANA ALAŠEVIĆA V KNJIGI GORANA MARAVIĆA (predstavitev v knjigi Gorana Maravića – Dve stoletji karikature na ozemlju Jugoslavije; 2018)

g. Mahmut Akgün, prijatelj karikaturist (Turčija)

»Leta 2010 je bilo na 30. obletnico ustanovitve našega društva povabljenih 30 risarjev iz 30 držav. Med povabljenimi umetniki je pozornost takoj pritegnila nasmejana oseba s svojim vedrim vedenjem. To je bil Milan Alaševič, predstavnik Slovenije.

Takrat sem Milana prvič srečal in postala sva prijatelja. Milan je lahko takoj vzpostavil dialog z ljudmi, pripovedoval je šale, nasmejal vse in razveseljeval našo skupino. Še nikoli ga nisem videl žalostnega.

In ja, Milan in dame. Vse ženske so zanj boginje. Milan jih obožuje.

V naslednjih letih sem spoznal, kako velik umetnik je Milan Alaševič. Zelo je sposoben.

Če lahko Milana na kratko opišem z dvema besedama: UMETNOST IN DAME.

Želim vam uspešno delo pri pisanju zgodbe o umetniku!

Vaš prijatelj Mahmut Akgün«

Mnogi priznani svetovni karikaturisti pa so Milana Alaševiča upodobili v karikaturi, kjer so ga predstavili, kot ga vidijo sami.

slika 128: MILAN NA KARIKATURI EDIJA DHARME, INDONEZIJA

slika 129: MILAN NA KARIKATURI BORISA OBLAKA, SLOVENIJA

slika 130: MILAN NA PORTRetu DAMIRJA NOVAKA, HRVAŠKA

slika 131: MILAN NA PORTRITU DUŠANA ZAVŠKA, SLOVENIJA

slika 132: MILAN NA KARIKATURI ALBANSKEGA KOLEGA

slika 133: MILAN NA KARIKATURI ROSSEMA, MALEZIJA

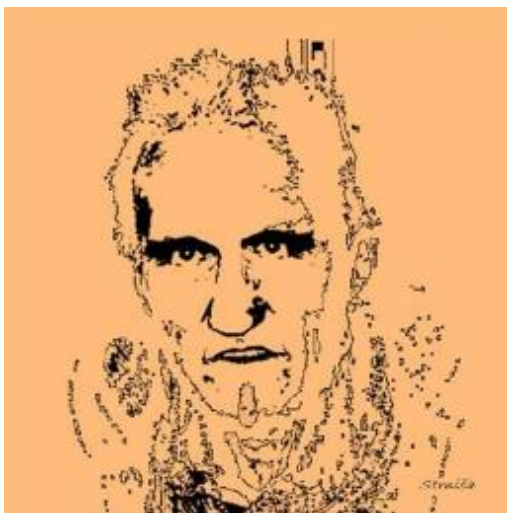
slika 134: MILAN NA KARIKATURI ERDOGANA KARAYELA, TURČIJA

slika 135: MILAN NA KARIKATURI DAMIRJA NOVAKA, HRVAŠKA

slika 136: MILAN NA PORTRETU EDIJA DHARME, INDONEZIJA

slika 137: MILAN NA PORTRETU EMILA STRNIŠE, HRVAŠKA

slika 138: MILAN NA KARIKATURI IGORJA MAKAROVA, RUSIJA

slika 139: MILAN NA KARIKATURI SPARSHA DHAHARWALA, INDIJA

slika 140: MILAN NA KARIKATURI NIKOLE ANGLKOSKEGA, MAKEDONIJA

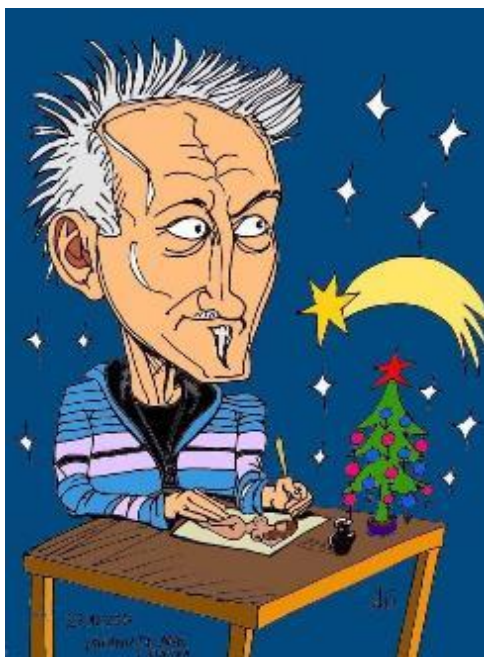
slika 141: MILAN NAKARIKATURI HULE HANUŠIĆA, BOSNA IN HERCEGOVINA

slika 142: MILAN NA KARIKATURI ALEKSANDRA GATTE, ITALIJA

slika 143: MILAN NA PORTRETU JULIANA OEIA, NEMČIJA

slika 144: MILAN NA KARIKaturi ANE GEZI, HRVAŠKA

slika 145: MILAN NA PORTRETU JERRYJA ROBINSONA; ZDA

slika 146: MILAN NA KARIKATURI DAMIRJA NOVAKA, HRVAŠKA

slika 147: MILAN NA KARIKATURI PETRA PISMESTROVIĆA; AVSTRIJA

slika 148: MILANOV AVTOPORTRET
(leta 2012; na karikaturi Trije mušketirji, darilo prijatelju Tonetu Leskovcu)

ZAKLJUČEK

Pisati življenjsko zgodbo človeka, ki ga nič ne poznaš, se nama je na začetku zdela precej zahtevna naloga. Ko pa nam je najina mentorica pojasnila, da bova spoznali življenje in delo človeka, ki se ukvarja z risanjem karikatur, nama je izziv postal sprejemljiv.

Ob najinem prvem srečanju z gospod sva om Milanom Alaševićem sva ugotovili, da je zabaven tudi v pogovoru in da na mnogo stvari gleda na povsem svojstven način.

Z veseljem sva prisluhnili njegovi bogati življenjski zgodbi, ko se je, kot samouk, začel ukvarjati z risanjem, najprej ilustracij in kasneje karikatur. Na zanimiv način naju popeljal v svet karikatur, nama pojasnil, kako nastajajo ideje in kasneje karikature ter kako se je spopadal s prepoznavnostjo. Njegov pogled na svet in na dogajanja v njem je drugačen in njemu lasten. Z njim je glas o mestu Celju in o Sloveniji ponesel širom po svetu, saj, kot sam pravi »Karikatura govori vse jezike.«

Ob koncu sva ugotovili, da se najina predvidevanja niso v celoti potrdila.

- Milan Alašević je s svojim obsežnim ustvarjalnim opusom prepoznaven karikaturist, ki pa je, veliko bolj kot v domovini, cenjen v tujini. S svojimi deli, ki so prepoznavna širom sveta, je ime Celja in Slovenije ponesel na vse kontinente. Prva hipoteza je tako potrjena.
- Zaradi skromnih razmer, v katerih je živel, mu starši niso mogli omogočiti izobraževanja na likovnih akademijah. Vse svoje znanje je kot samouk pridobil z lastnim trudom in velikimi vlaganji v samoizobraževanje. Hipoteza, da je likovno izobrazbo pridobil na uglednih likovnih akademijah, se torej ni potrdila.
- Izkazalo se je, da je njegov pečat, ki ga je pustil v zgodovini celjske likovne dejavnosti, s katerim je poskrbel za prepoznavnost Celja in Slovenije, dovolj velik, da si je zaslužil, da sva ga predstavili kot osebnost mojega kraja. Tudi tretja hipoteza je s tem potrjena.

Veseli sva, da sva ga spoznali, da sva spoznali njegovo bogato življenjsko zgodbo, ki je dokaz, da lahko z vztrajnim delom in prizadevanji vsak doseže zavidljive rezultate, ne glede na to, iz kakšnega okolja izhaja.

Ponosni sva, da lahko življenjski mozaik gospoda Milana Alaševića ob visokem jubileju, ki ga praznuje letos, predstaviva tudi vam.

ZAHVALA

Ob koncu bi se radi zahvalili vsem, ki so nama pri najinem delu pomagali. Hvala vsem, ki so pobrskali po spominu in nama zaupali nekaj utrinkov s poti, ki so jo prehodili z gospodom Milanom Alaševičem ter nama tako pomagali pri oblikovanju življenjskega mozaika človeka, ki je sloves Celja in celjskih karikaturistov ponesel daleč v svet.

Iskrena hvala tudi vsem, ki so naju pri najinem delu usmerjali, naju spodbujali in nama pomagali pri oblikovanju naloge.

Predvsem pa bi se radi zahvalili gospodu Milanu Alaševiču, ki naju je popeljal skozi življenje človeka, ki je iz skromnih razmer, v katerih je preživel otroštvo, zakorakal v svet humorja in humornega pogleda na svet – v svet karikatur.

slika 149: MLADI RAZISKOVALKI NA PORTRETU MILANA ALAŠEVIČA
(februar 2022)

VIRI IN LITERATURA

PISNI VIRI: Goran Maravić: Dva veka karikature na prostorima Jugoslavije; Novi sad; 2018/19

Praznik mestne občine Celje; predstavitev dobitnikov celjskih grbov 2019

Zbornik karikatur 1. mednarodnega natečaja karikature Celje; 2000

Armonko Grgić; Životna jednočinka Mike Babića; samozaložba; 1985

Armonko Grgić; Đavo je odnio šalu; samozaložba; 1991

Nihče ni popoln – Zbirka 555 vicev; zbral Marjan Furlan; Mavrica d.o.o.; 1991

Bosi spijo obuti – aforizmi; zbral Zlatko Kolar; Borovo Trade Celje; 2001

Gojko Jevšenak; Zaljubljeni grofič; Grafika Gracer; 2003

Svet brez pet – aforizmi, karikature; zbral Zlatko Kolar; Borovo Trade Celje; 2005

Peko Laličić; Sitne misli; Štampa Sven; Niš; 2019

Časopisni članki: Panorama, tednik naših ljudi (27. 9. 1996)

Novi tednik – priloga Petica (22. 5. 1997)

Delo (17. 9. 2000)

Panorama (19. 10. 2000)

Glas (99/2000)

Celjan (10. 11. 2004)

Dobro jutro (26. 3. 2005)

Panorama (27. 10. 2005)

Celjan (5. 1. 2011)

Žurnal (20. 11. 2010)

www.tednikpanorama.si (17. 1. 2013)

Celjan (10. 4. 2019)

Novi tednik (več številčk za izbor karikatur; digitalni časopis)

USTNI VIRI:

g. Milan Alašević

ga. Milena Alašević, nečakinja (Vrhnika)

ga. Milica Alašević, sestra (Vrhnika)

g. Stojan Alašević, brat (Vrhnika)

g. Dragan Alašević, brat (Vrhnika)

g. Anton Leskovec, prijatelj (Celje)

g. Živko Beškovec, sodelavec in prijatelj (Celje)

g. Goran Maravić, prijatelj (Sremski Karlovci, Srbija)

g. Mahmut Akgün, prijatelj karikaturist (Turčija)

INTERNETNI VIRI: (8) Face iz moje Knjige obrazov – objave | Facebook: Nataša Gerkeš: Face iz moje knjige obrazov – Milan Alašević – karikatura govori vse jezike

Facebook – Milan Alašević (za izbor fotografij)

IZJAVA

Mentorica, Jana Draksler, v skladu z 2. in s 17. členom Pravilnika raziskovalne dejavnosti »Mladi za Celje« Mestne občine Celje, zagotavljam, da je v raziskovalni nalogi z naslovom Milan Alašević – osebnost mojega kraja, katere avtorici sta Mija Pešec in Mila Sevšek (obe 7. a):

- besedilo v tiskani in elektronski obliki istovetno,
- pri raziskovanju uporabljeno gradivo navedeno v seznamu uporabljene literature,
- da je za objavo fotografij v nalogi pridobljeno avtorjevo (-ičino) dovoljenje in je hranjeno v šolskem arhivu;
- da sme Osrednja knjižnica Celje objaviti raziskovalno nalogo v polnem besedilu na spletnih portalih z navedbo, da je nastala v okviru projekta Mladi za Celje,
- da je raziskovalno nalogo dovoljeno uporabiti za izobraževalne in raziskovalne namene s povzemanjem misli, idej, konceptov oziroma besedil iz naloge ob upoštevanju avtorstva in korektnem citiranju,
- da smo seznanjeni z razpisnimi pogoji projekta Mladi za Celje.

Celje, 20. 2. 2022

Šola: OŠ Frana Kranjca Celje

Podpis mentorja(-ice)

Jana Draksler

Podpis odgovorne osebe

Danica Šalej

* POJASNILO V skladu z 2. in 17. členom Pravilnika raziskovalne dejavnosti »Mladi za Celje« Mestne občine Celje je potrebno podpisano izjavo mentorja(-ice) in odgovorne osebe šole vključiti v izvod za knjižnico, dovoljenje za objavo avtorja(-ice) fotografskega gradiva, katerega ni avtor(-ica) raziskovalne naloge, pa hrani šola v svojem arhivu.

Milan ALAŠEVIĆ

osebnost
mojega kraja

Avtorici:

Mija PEŠEC

Mila SEVŠEK

Mentorica:

Jana DRAKSLER

OŠ Frana Kranjca Celje
Mestna občina Celje, Mladi za Celje
februar 2022